ISTORIA LUI ANAKIN ÎNTRE EPISODUL I ŞI EPISODUL II

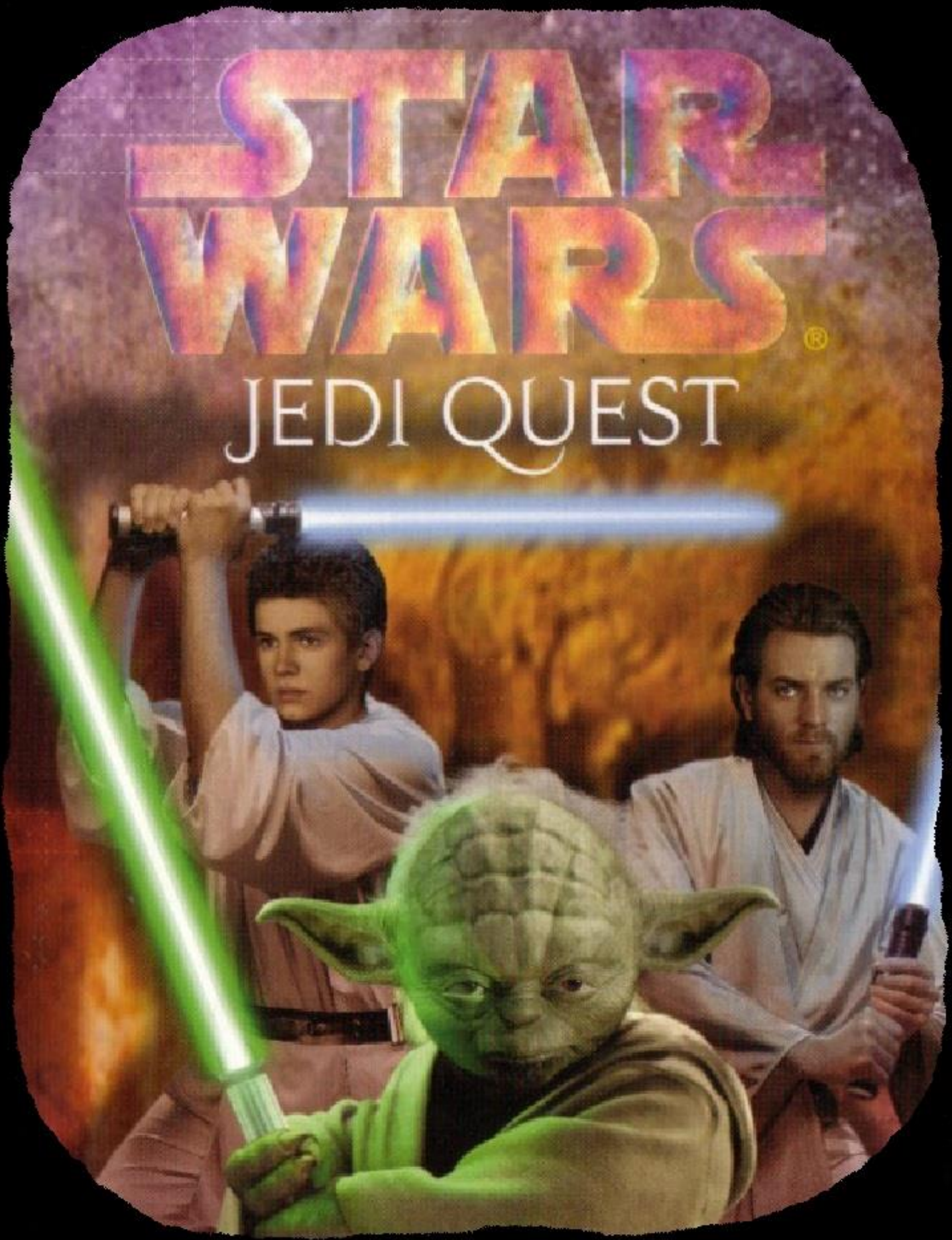

CAPCANA UMBREI

JUDE WATSON

JUDE WATSON

Seria JEDI QUEST

CAPCANA UMBREI

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Quest – 06 – The Shadow Trap
2003

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prințesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Anakin Skywalker ura să se afle între două misiuni. În ceea ce-l privea, a avea timp liber nu era foarte prea plăcut. De câte ori putea să-şi perfecţioneze mişcarea Jung Ma în antrenamentul dulon[1]?

De nenumărate ori, ar fi spus Maestrul său, Obi-Wan Kenobi.

Anakin îşi trase tunica peste cap şi o aruncă pe malul ierbos al lacului. Făcu trei paşi rapizi şi se scufundă în apa limpede şi verde. Fără o misiune, se simţea fără scop. Erau multe de făcut la Templu, desigur. A fi un Jedi însemna că antrenamentul nu se oprea niciodată. Perfecţionarea minţii de luptă, îmbunătăţirea înţelegerii politicii galactice – toate astea erau sarcini necesare între misiuni. De obicei, Anakin încerca să-şi folosească bine timpul petrecut la Templu. Dar de data asta... de data asta, tot ce voia să facă era să înoate.

Alesese un moment în care lacul era pustiu. Dintr-un motiv oarecare, era la amiază, când majoritatea studenţilor Jedi erau adânciţi în studiu sau antrenamente, iar Cavalerii Jedi erau şi ei ocupaţi, perfecţionându-şi abilităţile ideale de luptă pe care ar fi trebuit şi el să le perfecţioneze.

Tot ce ştia Anakin era că abia aştepta să se scufunde în apa rece şi verde. Îşi simţea mintea calmă în timp ce înota sub apă, jucându-se cu razele de lumină care pătrundeau sub suprafaţă. El şi Maestrul său nu comunicau bine. Încă de la misiunea de pe Andara, între ei exista o distanţare. Obi-Wan spusese că era profund dezamăgit de el. Deşi nu stătea în caracterul unui Jedi să zăbovească asupra trecutului, Anakin îşi amintea acel comentariu ca un cuţit în inimă. Bântuia fiecare moment din timpul petrecut împreună.

În trecut, se simţise uneori iritat de corecţiile lui Obi-Wan, de nevoia lui de a-i arăta mereu lui Anakin cum ar fi putut face ceva mai bine, sau cu mai multă răbdare, sau mai temeinic. Acum îi era dor de ele. Le vedea acum drept ceea ce erau – o dedicare faţă de el, o nevoie de a-l ajuta să fie cel mai bun Jedi care putea fi.

Anakin ieşi la suprafaţă şi îşi scutură picăturile de apă. Acum era aproape de cascadă şi se opri să simtă ceaţa rece pe piele. Cu câteva mişcări rapide, înotă până la mal şi se ridică pentru a se aşeza sub jetul de apă.

Şi, uite aşa, se întâmplă. Viziunea veni, iar scena liniştită din faţa lui dispăru. Apa învolburată se transformă într-un val de aer atât de intens încât îl dureau urechile. Imaginile veneau şi treceau atât de repede încât erau ca nişte impulsuri de lumină: o flotă masivă la comanda lui; o revoltă a sute de sclavi care îi strigau numele; păşind pe străzile prăfuite din Mos Espa şi ajungând la uşa vechii sale case. Imaginile se opriră şi înghețară o singură dată. Chipul mamei sale în timp ce o

---

[1] Dulon – regim de antrenament pentru a-i ajuta pe Jedi Padawan să înveţe arta luptei cu sabia. Acest antrenament presupunea secvenţe de mişcări individuale în care nu se luptă cu un adversar real, ci doar se vizualizează prezenţa adversarului. În combinaţie cu alte exerciţii cu sabia, cunoscute sub numele de *viteze*, ajuta la pregătirea pentru luptele reale, folosind Forţa pentru a-i duce dincolo de ceea ce ar fi fost fizic posibil în mod normal.

strângea în brațe. Atinse cătușele de sclavi de la încheieturile ei şi acestea căzură pe podea. Auzi clinchetul. Apoi urmă o explozie de lumină şi durere şi ştiu că o pierduse pe Shmi, că îi pierduse, de fapt, pe toți cei pe care îi iubea, inclusiv pe Obi-Wan.

Cea de Jos va rămâne jos.

Dintr-o dată, Anakin simți iarba sub degetele lui, elastică şi moale. Auzi sunetul cascadei. Explozia de lumină orbitoare se fractură şi se atenuă în verdele rece al apei. Era a treia oară când avea acea viziune. Înainte, venise târziu în noapte, când era aproape de somn. Prima dată fusese aproape un vis. A doua oară, fusese clară şi puternică. Dar de data asta era insistentă. Părea să se agațe de el ca o pânză lipicioasă din care nu putea scăpa.

Ce însemna asta? De ce îi venise în minte viziunea eliberării sclavilor? Nu mai avusese acest gând de când era un băiat pe Tatooine. Se gândea adesea la mama lui, desigur, visa să o elibereze din viața ei dură. Totuşi, această viziune era atât de reală. Se simțea de parcă avea cu adevărat puterea de a o face. Acum vedea diferența dintre un vis şi o viziune.

Şi cine era *Cea de Jos*?

Anakin clătină din cap, privind cum picăturile de apă îi loveau pielea brațului. Se simțea tulburat şi obosit. Să înoate în fiecare zi nu mai era suficient pentru a-şi limpezi mintea, pentru a-şi linişti inima. Era timpul să-i spună lui Obi-Wan despre asta.

Pe Andara, Obi-Wan îi reproşase că acționase fără să țină cont de instrucțiunile sale. Anakin aflase că un coleg Padawan, Ferus Olin, dispăruse. În loc să-i spună lui Obi-Wan, plecase cu grupul pe care îl investiga. Anakin crezuse că îl va găsi pe Ferus continuând misiunea. Obi-Wan nu fusese de acord când aflase acest lucru. Anakin nu-l mai văzuse niciodată atât de furios. Simțise că rupsese un nucleu esențial al încrederii dintre ei. Nu a contat deloc faptul că Ferus fusese găsit în siguranță şi că misiunea fusese un succes. Nu avea nicio importanță nici pentru Consiliul Jedi. Lui Anakin i se ceruse să se prezinte în fața întregului Consiliu şi să accepte o mustrare, o abatere gravă pentru un Padawan. De atunci, el şi Obi-Wan participaseră la mai multe misiuni, dar lucrurile între ei nu mai erau la fel. Pierduseră un ritm de care Anakin nu fusese sigur că exista, până când îl pierduse.

Cu reticență, Anakin se strecură înapoi în tunică cu o mână şi, cu cealaltă, îl contactă pe Maestrul său prin comunicator. Obi-Wan răspunse imediat.

— Sunt Anakin. Trebuie să vorbesc ceva cu tine. Nu vreau să te întrerup, dar…

— Sunt în *Camera celor O Mie de Fântâni*.

— Voi fi acolo în câteva minute, atunci.

Anakin îşi băgă comunicatorul înapoi la centură. Nu-şi putea aminti ultima dată când se simțise liber să-şi tachineze Maestrul sau ultima dată când Obi-Wan făcuse o glumă. În ultima vreme, începuse să se întrebe dacă Obi-Wan îl mai voia ca Padawan al său. Nu era ceva nemaiauzit ca un Maestru să se îndepărteze.

Neobişnuit, da, dar nu toate perechile se potriveau. Nu era considerată o ruşine pentru Padawan dacă era nevoie de un Maestru mai potrivit. Dar Anakin ar fi simțit ruşinea.

Camera celor O Mie de Fântâni nu era departe de lac. Se grăbi să coboare pe poteca împădurită. Bancurile de iluminare de deasupra capului creau impresia că lumina soarelui se strecura printre frunzele verzi. Anakin îşi dorea să se poată bucura de liniştea pe care o găseau Jedii pe aceste maluri.

Maestrul său stătea pe banca sa preferată, cu ochii închişi. Fără îndoială că medita sau asculta fântânile care erau adesea comparate cu sunetul delicat al unor clopote. Fără să-şi deschidă ochii, Maestrul său vorbi.

— Păreai deranjat.

Anakin se aşeză lângă el. Obi-Wan deschise ochii şi îl privi pătrunzător.

— Am avut o viziune, zise Anakin. Mi-a venit de trei ori şi trebuie să-i dau un sens.

— Viziunile nu au întotdeauna sens. Obi-Wan se întoarse pentru a sta cu fața

la Anakin. Spune-mi despre ea.

Anakin schiță viziunea. Era încă atât de clară în mintea lui încât nu avu probleme în a-şi aminti detaliile.

— *Cea de Jos* va rămâne jos, murmură Obi-Wan.

— Ştii ce înseamnă asta?

Obi-Wan nu răspunse.

— Yoda ar trebui să afle despre asta.

— Să afle ce, mă întreb, zise Yoda, îndreptându-se spre ei şi sprijinindu-se pe bastonul său de gimer. Pentru a te găsi, am venit, Obi-Wan. Aşteptându-mă la o problemă, nu am venit.

Obi-Wan zâmbi în timp ce se ridica.

— Nu este o problemă. O viziune l-a tulburat pe Anakin.

— O viziune, spui tu?

Yoda se întoarse pentru a-l fixa pe Anakin cu o privire curioasă. Se aşeză pe o stâncă şi îşi sprijini mâinile în vârful bastonului, în postura lui pentru ascultare.

Încă o dată, Anakin povesti viziunea, omițând sentimentele sale în legătură cu ea. Ştia că Yoda ar fi vrut să afle doar detaliile. În mod ciudat, Yoda repetă acelaşi lucru pe care îl repetase şi Obi-Wan.

— *Cea de Jos* va rămâne jos, murmură el.

— Ştii despre cine este vorba, Maestre Yoda? întrebă Anakin.

Yoda aprobă încet din cap.

— O cunosc bine, da. Maestra Yaddle, ea este.

— Maestra Yaddle a fost întemnițată timp de secole pe Koda, explică Obi-Wan.

— Kodanii i-au dat acest nume, *Cea de Jos*.

Anakin aprobă din cap. Ştia despre lunga întemnițare a lui Yaddle, dar nu auzise niciodată acest nume. Yaddle era din aceeaşi specie cu Yoda şi făcea parte din Consiliul Jedi. Era un Maestru Jedi venerat. Era surprins că tocmai ea făcuse parte din viziunea lui.

— Pe cale să plece într-o misiune pe Mawan, ea este, spuse Yoda. Una tulburătoare, mă tem. Ce echipă Jedi să trimitem cu ea, noi am dezbătut. Răspunsul, poate că viziunea ta este.

Anakin simți un val de dezamăgire. Îşi dădu seama în acel moment că sperase că viziunea însemna că trebuie să călătorească pe Tatooine. Îşi imaginase că va putea ieşi din visele sale şi îşi va putea elibera cu adevărat mama.

— M-am gândit că poate viziunea însemna că aş putea să-i ajut cumva pe sclavii de pe Tatooine, spuse el cu ezitare.

Yoda şi Obi-Wan clătinară amândoi din cap.

— Trebuie să fii atent. Viziunile sunt greu de interpretat, spuse Yoda. O hartă, o viziune nu este.

Anakin îşi ascunse nerăbdarea. Nu cumva Yoda interpreta viziunea pentru el şi îi spunea unde trebuia să meargă?

Obi-Wan îi simți confuzia.

— Viziunile de eliberare a sclavilor nu sunt surprinzătoare, îi spuse el lui Anakin. Această dorință se află adânc în tine. Este firesc să se ridice sub o formă sau alta. Să urmezi o viziune la propriu este adesea o greşeală.

— Dar faptul că o urmăm pe Yaddle nu este la propriu? întrebă Anakin.

Yoda făcu un gest uşor cu bastonul său de ghimer, o recunoaştere a punctului de vedere al lui Anakin.

— Un avertisment, viziunea este. Se întoarse spre Obi-Wan. Gravă a devenit, situația pe Mawan.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Este o situație tristă. Am cunoscut planeta pe când era înfloritoare.

— Deschisă acum, această lume este, spuse Yoda.

— Deschisă? întrebă Anakin.

— Mawan a fost sfâşiată de un război civil acum zece ani, explică Obi-Wan.

Planeta a fost decimată de conflict şi nu a mai fost niciodată capabilă să înființeze un guvern după aceea. Capitala şi-a pierdut complet infrastructura – drumurile s-au deteriorat, culoarele spațiale au rămas nesupravegheate şi, în cele din urmă, rețeaua de energie a căzut complet. O mare parte din locuințe au fost, de asemenea, distruse. Majoritatea cetățenilor au rămas fără loc de muncă şi fără adăpost. Mulți s-au mutat la țară, dar o foamete a devastat populația de acolo. Absența guvernului, a securității şi a speranței a lăsat un gol pe care elementele criminale s-au grăbit să îl umple. Acum este o lume deschisă, în care orice se poate întâmpla, fără teama de lege. Criminalii din întreaga galaxie şi-au stabilit operațiunile acolo. Cetățenii nu mai sunt în siguranță.

— Prea ocupat Senatul a fost, spuse Yoda. Dar să ignore Mawan, ei nu mai pot. Undele răului, lumi deschise aleg. Afectează galaxia. Senatul a cerut o prezență Jedi pentru a ajuta la stabilirea unui Comitet Guvernamental Provizoriu. Pentru a avea încrederea Mawanilor, de un diplomat avem nevoie.

— Un diplomat, da, dar şi un războinic, remarcă Obi-Wan. Cineva care să poată convinge bandele criminale că este în interesul lor să părăsească planeta. Înțeleg de ce ați ales-o pe Yaddle.

Yoda înclină capul.

— Cea mai abilă diplomată a noastră, ea este. Desăvârşită în căile Forței. Dar nevoie de asistență, ea are. Să o ajutați, tu şi Padawanul tău trebuie, pentru că această misiune importantă este. Ce se întâmplă pe Mawan, aşa se întâmplă şi pe alte lumi. În galaxie, partea întunecată creşte.

— Suntem gata, Maestre Yoda, spuse Obi-Wan.

Anakin aprobă din cap. Dar simțea o spaimă pe care nu o înțelegea. Chiar şi auzul numelui planetei îi crease un sentiment acru în stomac. De obicei, o misiune îl entuziasma, indiferent cât de dificilă sau periculoasă era. Totuşi, ştia că nu voia să meargă pe Mawan.

Capitolul 2

Crucişătorul Republicii zbură la joasă înălțime deasupra capitalei planetei Mawan, Naatan. Obi-Wan se aplecă mai aproape pentru a se uita pe fereastra cabinei de pilotaj. Rețeaua de energie era disputată de lorzii crimei şi fusese avariată în mod repetat în raiduri şi preluări succesive. În acea seară, rețeaua era căzută, iar oraşul era în beznă. Se ridica din noapte ca o umbră întunecată.

Mai zburase noaptea peste Naatan, înainte. Cu ani în urmă, înainte de război. Oraşul strălucea de la kilometri înălțime, din spațiu. Mawanilor le plăceau culorile moi, pe care le foloseau pentru a filtra lumina aspră a soarelui lor. Foloseau lumini roz delicate pentru a-şi ilumina străzile şi piețele pe timp de noapte, iar din aer, oraşul strălucea ca o bijuterie roz rară.

Întotdeauna se bucurase de vizitele sale în Naatan. Oraşul fusese un centru cosmopolit înfloritor. Fusese o oprire importantă pe ruta comercială principală a Nucleului, iar bogăția oraşului se răspândise în parcurile, bibliotecile şi şcolile sale.

În timp ce zburau mai jos, coborând pe un culoar spațial nefolosit, putu vedea că acele parcuri erau acum găuri negre în peisaj, dureroase ca nişte răni. Şcolile erau în ruine, bibliotecile distruse. Obi-Wan văzu ferestre sparte, porți răsucite, cafenele pe jumătate demolate, speedere abandonate, lăsate pe stradă. Oriunde se uita, vedea pustietate. Nu era vorba doar de peisaj, ci şi de ceea ce reprezenta acel peisaj – ruina atâtor vieți, vieți ocupate care fuseseră trăite în împrejurări plăcute. Acum, acele vieți fuseseră împinse în subteran, iar răul transformase totul în pustiu.

— S-au dus în subteran, spuse Euraana Fall. Singurii care au rămas deasupra fac parte din bandele criminale.

Originară din Naatan, Euraana avea pielea delicată, palidă, cu vene albastre care erau apreciate de Mawani. Mawanii aveau două inimi, iar venele lor albastre se aflau aproape de piele, fiind un semn de frumusețe pe planetă. Durerea Euraanei se vedea în ochii ei gri strălucitori, dar vocea îi era fermă.

— Cei mai mulți dintre cetățeni trăiesc în tunelurile de infrastructură. Înainte de Marea Epurare – cum numesc Mawanii războiul civil – toate bunurile noastre erau transportate pe sub oraş, prin tuneluri, şi apoi ridicate la suprafață pe calea aerului. Centrele noastre de calcul şi legăturile de control sunt tot acolo. Este ceea ce a făcut oraşul atât de plăcut. Pentru un oraş aglomerat, aveam foarte puțin trafic.

— Da, a fost un oraş minunat pentru plimbări, spuse Obi-Wan în timp ce nava se apropia de aterizare. Cafenelele şi restaurantele voastre erau mereu pline de discuții şi muzică.

— Iar parcurile noastre aveau în ele râsetele copiilor noştri, fu de acord Euraana, privirea ei parcurgând liniştită oraşul. Toate au dispărut. Arătă cu degetul în depărtare. Acolo este cartierul în care domneşte lordul crimei Striker. Este cunoscut sub acest nume din cauza pistoalelor cu proiectile pe care banda lui le-a folosit la primul lor raid. Strikerii nu aveau arme sofisticate, dar au câştigat bătălia. Acum sunt mai bine înarmați, bineînțeles. Are reputația de a avea cel mai vast depozit de arme dintre toți lorzii crimei.

Obi-Wan se aplecă să se uite la cartierul din oraş pe care îl indicase Euraana. Luminițe stridente, albastre şi verzi, erau atârnate de stâlpi pentru a-şi arunca iluminarea sinistră pe străzi. Clădirile pe jumătate distruse erau reconstruite cu materiale plastoide ieftine şi viu colorate. Înlocuirile erau lipite pe clădirile vechi construite din piatră lustruită, formând un contrast de prost gust.

Acest cartier avea câteva ființe pe străzile sale, cu speedere de ultimă generație, cu vopsea strălucitoare şi lumini intermitente, care se deplasau pe străzi, şi cafenele

pline de ființe. Era evident că se făcea comerț. Zborul transportorului lor era urmărit cu ochi calculați.

— Ce cumpără şi ce vând? întrebă Anakin.

Euraana ridică din umeri.

— Arme. Mirodenii. Medicamente ilegale pe care le vor vinde nefericiților din galaxie. Se fac averi. Şi acele averi sunt construite pe cenuşa civilizației noastre.

— Nu mai e cazul, spuse Yaddle cu blândețe.

Vorbise puțin în timpul călătoriei şi îşi petrecuse o mare parte din ea meditând. Acum, privirea ascuțită din ochii ei verzi-maronii părea să-i dea putere Euraanei, care aprobă din cap. Deşi Yaddle era mică de statură, prezența ei impunea.

Fără liniile directoare ale traficului aerian, pilotul Senatului nu avu nevoie de autorizație sau de coordonate. Platformele de aterizare ale oraşului fuseseră toate distruse. Aşează crucişătorul într-o curte mare a unui complex de locuințe altădată impresionant, evitând cu grijă dărâmăturile.

Obi-Wan îl privi pe Anakin în timp ce tânărul îşi lua trusa de supraviețuire şi aştepta alături de ceilalți să coboare rampa. De obicei, la începutul unei noi misiuni, ochii lui Anakin erau plini de curiozitate. Obi-Wan apreciase întotdeauna modul în care Padawanul său se arunca într-o situație nouă, folosindu-şi toate simțurile pentru a aduna informații. Dar expresia lui Anakin părea închisă.

Merse alături de el când ieşiră din navă.

— Ceva impresii?

Întotdeauna era interesat să afle ce culegea Anakin. Forța îi vorbea lui Anakin într-un mod diferit față de oricine altcineva pe care Obi-Wan îl cunoscuse vreodată.

Anakin clătină din cap.

— Nimic despre care să vorbesc. Simt partea întunecată a Forței, bineînțeles. Asta e clar.

— Şi ceva aşteptat, spuse Obi-Wan. Dar cum rămâne cu viziunea ta? Vreo legătură?

Anakin clătină din cap.

— Nimic.

Acum erau umbre între ei. Le putea vedea în felul în care Anakin îşi ținea umerii, în felul în care îi vorbeau ochii. Nu era ca şi cum Anakin nu i-ar fi întâlnit direct privirea. Dar privirea lui era ca sticla.

Obi-Wan se trezi alunecând în incertitudine. Ştia că era parțial responsabil. Încă de la Andara se ținuse departe de Padawanul său. Furia dispăruse, dar fusese înlocuită de prudență. Voise să-i lase lui Anakin spațiu, timp să reflecteze fără presiunea propriilor sale opinii şi interpretări. Ştia că uneori putea fi dur cu el. Îşi aminti de Qui-Gon, de modul în care propriul său Maestru îşi retrăsese uneori atenția asupra lui şi se dusese într-un loc unde Obi-Wan nu putea ajunge. Uneori îl lăsase pe Obi-Wan să se simtă izolat, dar îl forțase să se împace cu propriile sentimente. Voia să facă acelaşi lucru pentru Anakin. Padawanul său avea acum şaisprezece ani. Era timpul să realizeze o conexiune mai profundă cu miezul său.

Anakin se înşelase pe Andara. Faptul că ascunsese dispariția unui Jedi încă îl uimea pe Obi-Wan. Acțiunile sale nu ştirbiseră cu nimic din faptul că Anakin era special. Când făcea greşeli, acestea erau mari. Nevoia lui de a fi perfect, de a fi puternic, era un defect. Oricât de mult ar fi încercat, Obi-Wan nu îi putuse arăta lui Anakin că, dacă se reținea, totul ar fi venit normal. Anakin continua să împingă.

Se hotărî să rezolve unele dintre divergențele lor în această misiune. Se aflau într-o călătorie împreună, iar pentru fiecare fază aveau să dezvolte ritmuri diferite, paşi diferiți. Anakin trebuia să înțeleagă asta. O mică distanțare între ei nu însemna că nucleul era amenințat.

— Contactele noastre ne vor întâlni undeva aproape, zise Euraana Fall. Pe aici.

Jedii îşi croiră drum printre dărâmăturile curții şi o urmară pe Euraana pe strada întunecată, lăsând pilotul şi crucişătorul în urmă.

— Ar fi bine să nu folosiți o baghetă luminoasă, zise ea. Nu e nevoie să atragem

atenția. Această parte a oraşului nu este folosită prea mult. Va fi un loc bun pentru a ne stabili operațiunile.

Îi conduse spre o clădire care părea în mod miraculos neatinsă de semnele războiului, până când intrară şi văzură că o parte din spatele clădirii fusese distrusă. Tavanul cu boltă era pe jumătate distrus. Stelele împânzeau cerul de deasupra, aruncate ca un praf mineral pe shimmersilk.

— Asta a fost cândva o sală de şedințe. Vocea Euraanei răsună în spațiul gol. Am participat aici la prelegeri şi la concerte. Încă mai există birouri şi chiar şi o cafenea. Putem să o facem să funcționeze.

Două siluete se desprinseră din umbră. Obi-Wan se încordă, dar văzu aproape imediat că erau prietenoase. Erau, cel mai probabil, contactele de pe Mawan. Amândoi erau bărbați scunzi, musculoşi, cu tenul palid şi părul lung, legat la spate cu agrafe de metal. Unul dintre ei avea părul negru strălucitor, iar celălalt alb ca zăpada. Cel mai scund, cu părul alb şi chipul tineresc, îi făcu un semn scurt din cap Euraanei şi îi întinse mâna, cu palma în față, în gestul Mawan de prietenie şi de bun venit.

— Mă bucur să văd că ai reuşit să vii.

Vocea lui răsună ca un motor subluminic nărăvaş.

— Salutări şi ție, Swanny, îi spuse Euraana bărbatului cu părul alb. Apoi îl privi pe Mawanul cu părul negru şi îi spuse: Bună, Rorq.

Euraana se întoarse şi îi introduse pe cei doi grupului de Jedi. Cei doi bărbați dădură din cap în semn de salut.

— Swanny şi Rorq lucrau în tuneluri înainte de război, explică Euraana. Acum locuiesc jos. Muncitorii din tuneluri au fost de acord să ne ajute, iar ei sunt reprezentanții lor.

— Mă tem că nu am fost informați în amănunt, spuse Obi-Wan politicos. Muncitorii din tuneluri?

Swanny se enervă.

— Ce e în neregulă cu asta?

Euraana spuse repede:

— Lasă-mă să-ți explic. Înainte de război, muncitorii din tuneluri erau... ei bine, aproape de baza structurii sociale...

— Ceea ce înseamnă că cei mai mari şi tari ne priveau de sus, spuse Rorq, încrucişându-şi brațele groase. Ne numeau *şobolani de subteran*.

— Chiar dacă noi făceam ca totul să funcționeze pentru ei, adăugă Swanny cu o strâmbătură cinică a gurii.

— Aşa că ordinea lucrurilor, spuse Euraana, ridicând mâna şi întorcând-o, este acum inversată.

— Şobolanii sunt în vârf, spuse Swanny. Este un lucru plăcut.

— Cetățenii de dedesubt depind de muncitorii din tuneluri pentru a le aduce provizii şi pentru a-şi menține generatoarele în funcțiune, continuă Euraana. Practic, ei au modelat oraşul de jos.

— Le-am salvat pieile, mârâi Rorq.

— Am simțit gustul puterii şi ne place, spuse Swanny. Şi nu numai atât, suntem şi buni la asta. Aşa că am vrea să ne implicăm în reconstrucția Naatanului. Nu de jos, însă. Lucrurile s-au schimbat.

— Totul s-a schimbat, spuse liniştită Euraana.

— Înainte de Epurare, Euraana nu mi-ar fi acordat nici măcar o clipă, spuse Swanny. Acum, trebuie să aibă de-a face cu mine.

— Oh? zise Euraana, înclinând o sprânceană. Mă cunoşti atât de bine, Swanny Mull? Suficient încât să mă faci snoabă şi oportunistă într-o singură discuție?

Swanny zâmbi şi ridică mâinile.

— Poate că am vorbit prea curând.

— Poate că ar trebui să te limitezi la lucrurile pe care le ştii, răbufni Euraana pe un ton acid. Lorzii crimei, de exemplu. Se întoarse spre ceilalți. Lucrătorii din

tuneluri servesc drept intermediari. Cetățenii sunt forțați să își cumpere mâncarea și bunurile de la lorzii crimei, în piețele temporare amenajate jos, în tuneluri. Lucrătorii din tuneluri le organizează. Îi aruncă lui Swanny o privire glacială. Ei sunt plătiți atât de către lorzii crimei pentru serviciile lor, cât și de către cetățeni.

— De ce să nu fim plătiți? întrebă Swanny cu blândețe. Noi ne asumăm riscurile.

— Vorbește-ne despre lorzii crimei, spuse Obi-Wan. Dacă nu intervenea, avea sentimentul că Euraana și Swanny ar fi schimbat tachinări ore întregi. Cine este cel mai periculos? Cine este cel mai puternic? Uneori nu sunt unul și același.

Swanny se încruntă.

— Cei mai mulți dintre criminalii din Naatan sunt genul care lucrează pentru șefi. Aș spune că cele mai mari trei probleme ale voastre sunt Striker, Feeana Tala și Decca.

— Să începem cu Decca, spuse Obi-Wan.

— Este o Huttă, spuse Rorq cu un fior. Fiica Gardullei. Decca a preluat organizația Gardullei când aceasta a murit. Centrul ei de operațiuni era pe C-Foroon, lângă Tatooine, dar a fost alungată. A venit aici și și-a adus gorilele cu ea. Se ocupă în principal de comerțul cu mirodenii.

— Dar are o ranchiună personală împotriva lui Striker, spuse Swanny. El a lovit operațiunea ei la câteva zile după ce a ajuns pe Mawan. A pus mâna pe controlul rețelei electrice și pe un depozit plin de arme. Dar Decca are un avantaj în materie de transporturi. Ea controlează majoritatea tunelurilor principale. A furat majoritatea transportoarelor pentru Naatan când a sosit și a reușit să le păstreze.

— Singura problemă este că nu are combustibil pentru ele, spuse Rorq. Striker continuă să îi jefuiască rezervele de combustibil, doar ca să o enerveze. El nu are nevoie de atât de mult combustibil. Nu are atât de multe transportoare.

— Nu știe nimeni cine este Striker? întrebă Anakin.

Swanny clătină din cap.

— Nu sunt mulți care să-l fi văzut măcar. Operatorii lui au deținut controlul ani de zile, iar el a trecut pe aici doar din când în când. Dar în ultima vreme își petrece tot timpul aici. Dădu din cap către Obi-Wan. Aș spune că el era cel mai puternic. Și mai periculos.

— Și Feeana Tala? întrebă Yaddle. O nativă de pe Mawan, ea este.

Rorq aprobă din cap.

— Ea controlează cea mai mare parte a bunurilor și serviciilor care sunt vândute cetățenilor de jos. Chestii mărunte pentru ceilalți lorzi ai crimei.

— Totuși, mai fac raiduri asupra ei când au chef, spuse Swanny. Vor să controleze cât de mult pot din ceea ce se întâmplă pe Mawan. Decca îl vrea pe Striker plecat de pe planetă, iar el vrea același lucru pentru ea. Avantajul Feeanei este că ea cunoaște tunelurile de dedesubt aproape la fel de bine ca și noi.

Euraana se uită la Yaddle.

— Deci, care este primul nostru pas?

— Să se întoarcă și să ia înapoi orașul, cetățenii trebuie, spuse Yaddle. Așa că, să avem controlul asupra rețelei de energie, noi trebuie.

— Va trebui să le garantați siguranța, spuse Euraana.

Yaddle se întoarse spre ea și clipi într-un gest care semăna foarte mult cu cel al lui Yoda.

— Să le garantăm, ai spus? Garanții, niciodată nu există. Își întinse mâinile. Să-i ajutăm, o vom face. Curaj, să-și găsească singuri, ei trebuie.

Euraana aprobă din cap.

— Dacă putem recupera rețeaua de energie, am putea să-i convingem să părăsească tunelurile. Și dacă ar exista cel puțin ceva progrese cu lorzii crimei…

— Asta e treaba noastră, spuse Obi-Wan, indicându-i pe el și pe Anakin. Trebuie să li se spună că, dacă nu părăsesc voluntar planeta, forțele de securitate ale Senatului îi vor obliga să plece.

— Dacă Senatul le va trimite, zise îngrijorată Euraana. Încă nu au fost de acord.

— Vor fi de acord, dacă să luăm înapoi oraşul, noi vom putea, spuse Yaddle.

— Şi dacă lorzii crimei nu ascultă să vorbă bună? întrebă Swanny. Din experiența mea, rareori o fac.

— Trebuie să găsim un motiv pentru a-i face să asculte, spuse Obi-Wan. Toată lumea este vulnerabilă undeva. Deocamdată trebuie doar să aflăm cât mai multe despre operațiunile lor.

— Swanny şi Rorq vă pot ajuta cu asta, spuse Euraana. Suprafața a fost atât de distrusă încât chiar şi lorzii crimei au buncăre sub pământ.

— E mai sigur acolo jos, în caz că se întâmplă ceva rău, spuse Swanny. Le zâmbi lui Obi-Wan şi Anakin. Ştim cam tot ce se întâmplă jos.

— Du-ne jos, spuse Obi-Wan. Ținem legătura în timp ce voi vă ocupați de rețeaua electrică, îi spuse el lui Yaddle.

Yaddle dădu din cap, în semn de la revedere.

— Dacă vreți să veniți după mine...

Swanny îi făcu Jediului o plecăciune care conținea o urmă de batjocură.

Obi-Wan şi Anakin porniră în urma celor doi. Instinctele lui Obi-Wan erau în alertă. Avea îndoieli cu privire la valoarea ajutorului lui Swanny şi al lui Rorq. Erau neîngrijiți, nepoliticoşi şi, probabil, nu se putea avea încrede în ei.

Qui-Gon s-ar fi împrietenit cu ei imediat.

Capitolul 3

Anakin mergea cu Obi-Wan, urmându-l pe Swanny pe străzile întunecate până într-o zonă industrială din Naatan, o zonă făcută şi mai întunecată de prezența cochiliilor de clădiri neiluminate care se profilau deasupra lor. Swanny îi conduse spre o cabină care era un cilindru înalt, făcut din sticlă neagră opacă, într-un pasaj dintre două foste depozite.

— Ăsta este un tub cu aer forțat, zise Swanny. Le folosim în loc de turbolifturi. Dacă nu ați fost niciodată într-unul, vă poate părea un pic ciudat. Păşeşti în aer, iar presiunea scade, lăsându-te să cobori. Deschise un panou de control şi introduse un nivel şi o viteză. O voi lăsa încet pentru prima dată. Doar să nu rotiți niciodată comanda pe *eject*. Aşa scăpăm de substanțele toxice – le aruncăm în atmosferă. Acoperişul cilindrului se retrage şi te vei trezi pierdut printre nori.

— Sunt multe niveluri în jos? întrebă Obi-Wan.

— Cam douăzeci, spuse Rorq. Iar tunelurile se întind pe întreaga suprafață a Naatanului. Este ca un alt oraş acolo jos. O să vedeți.

Rorq păşi în tubul de aer fără podea. Rămase acolo o secundă, zâmbind la ei, apoi dispăru în jos. Swanny făcu un gest.

— După voi.

Obi-Wan păşi în ceea ce părea a fi un vid negru. Anakin auzi sunetul slab al aerului în viteză. Următorul lucru pe care îl văzu, fu că Maestrul său se scufundase şi dispăruse din vedere.

— Următorul, spuse Swanny.

Anakin păşi în tub. Era ciudat să simtă presiunea aerului pe bocancii lui. Coborî, cu aerul care se izbea de urechile lui. Senzația îi era ciudat de familiară, deşi nu mai fusese niciodată într-un lift de aer. Când ajunse jos, simți şocul pământului în cizmele sale şi aproape că se împiedică atunci când ieşi.

Obi-Wan şi Rorq îl aşteptau. După o clipă, Swanny li se alătură şi coborî cu uşurința unui antrenament îndelungat.

— Ah, zise Swanny, întinzându-şi brațele pentru a cuprinde tunelul întunecat şi murdar, *casă, dulce casă*.

Anakin strâmbă din nas. Aerul era umed şi greu şi mirosea a stătut.

Swanny zâmbi.

— Sistemul de purificare este conectat la rețeaua electrică. Uneori e oprit, alteori e pornit. În ultima vreme a fost oprit.

Swanny activă o baghetă luminoasă şi porniră prin tunel. Era lat şi înalt, suficient de mare pentru ca ei patru să meargă unul lângă altul.

— Ăsta este unul dintre principalele tuneluri de transport, explică Swanny. Obişnuiam să avem speedere care operau pe aici. Acum circulăm pe jos, în mod tradițional.

Obi-Wan aruncă o privire în jur la rețeaua de tuneluri care se ramificau din cel pe care mergeau.

— Nu ştiu cum reuşiți să nu vă rătăciți.

— Există chioşcuri cu hărți, dar când cade curentul, nu le putem accesa, spuse Rorq. Din fericire, putem să ne orientăm şi legați la ochi, aici jos. Patrulă, Swanny.

Swanny dezactivă rapid bagheta luminoasă. Rorq se scufundă într-un tunel lateral, iar Swanny îi îndemnă să meargă după el. Se lipiră de pereții tunelului lateral, în timp ce un speeder îşi croia încet drumul prin tunelul principal. În el se aflau doi gardieni, cu puştile blaster pregătite.

— Mai bine să îi evităm, şopti Swanny. Echipa lui Decca.

— Fac frecvent patrule? întrebă Obi-Wan.

— Aş spune că la întâmplare, spuse Swanny. Nu are suficient combustibil pentru patrule regulate, aşa că se bazează pe surprize. Întotdeauna caută să adune câțiva dintre băieții lui Striker, dacă pot. Te capturează şi pun întrebări mai târziu. Mai degrabă aş prefera să evit un pat de puşcă în scalp, mulțumesc.

Se întoarseră în tunelul principal.

— Substațiile sunt acolo unde erau releele principale ale computerului, spuse Swanny, ținând sus bagheta luminoasă, astfel încât să-şi poată găsi drumul prin tunel. Cele mai multe dintre ele au fost distruse în luptele cu blasterele. Există, de asemenea, docuri de andocare pentru flota noastră de transportoare care străluceau odată. Decca controlează majoritatea platformelor de andocare. Iar restul criminalilor au preluat majoritatea substațiilor.

— Unde locuiesc Mawanii? întrebă Anakin.

— Au preluat o zonă pe jumătate goală care trebuia să fie un alt hangar de încărcare, înainte de Epurare. Au înființat acolo un fel de sat de corturi. Noi, *şobolanii*, servim ca cercetaşi pentru a-i proteja de raiduri. De asemenea, le ducem mâncare, apă şi alte provizii.

— Pentru o taxă, spuse Obi-Wan.

Swanny aprobă din cap.

— O taxă mică, doar pentru a acoperi costurile. Trebuie să le plătim mită criminalilor.

— Cine controlează acum rețeaua electrică? întrebă Obi-Wan.

— Striker, pe moment, zise Swanny. Asta s-ar putea schimba. Generatorul principal se află într-o substație, aici jos. Striker a pus pază.

— Nu puteți transfera energia de la substația principală la alta? întrebă Anakin.

Swanny ridică din umeri.

— Din punct de vedere tehnic, da. Dar nu e uşor. Vor avea nevoie de mult noroc pentru a porni sistemul de la o altă sursă. În plus, există o substație de releu care va opri întregul sistem dacă nu se respectă procedura. Nimeni nu vrea să facă asta, nici măcar criminalii. E prea mare riscul ca întregul sistem să nu mai repornească niciodată. Cu toții vor să controleze rețeaua electrică. Nu vor să o distrugă.

— Ce făceai înainte de epurare, Swanny? întrebă Obi-Wan.

— Sunt *şobolan* de apă, spuse Swanny vesel. Am programat toate sistemele de apă uzată. Cunosc toate conductele de aici, aproape toate. Rorq se ocupa de tunelurile de transport al combustibilului.

— Abia eram plătiți cu un salariu de subzistență pentru a menține suprafața în funcțiune, mormăi Rorq.

Swanny puse un braț în jurul umerilor lui Rorq.

— Ah, dar a fost o viață dulce, nu-i aşa, prietene? Speranță de viață scăzută, lipsa bonusurilor, disprețul concetățenilor noştri – trebuie să recunoşti că îți lipsesc.

Rorq clătină din cap.

— Eşti nebun.

— De aceea sunt fericit, spuse Swanny cu un zâmbet ciudat. Cum altfel aş putea să rămân sănătos la cap?

— De ce lucrezi cu noi? întrebă curios Obi-Wan. Dacă cetățenii recuperează Naatanul, există toate şansele ca tu să ajungi din nou sub pământ.

— Adevărate cuvinte, spuse Swanny. Cei mai mulți dintre lucrătorii din tuneluri stau deoparte. Nu-şi vor da sprijinul. Le place puterea pe care o au, chiar dacă operează sub un sistem corupt care i-ar putea ucide în orice moment. Spuneți-mi că sunt nebun, dar eu vreau să trăiesc suficient de mult pentru a vedea din nou soarele. Naatan se va întoarce la Mawani într-o zi. Sunt sigur de asta. Dacă ajut persoanele potrivite, voi fi răsplătit. Apoi zâmbi. Spuneți-mi doar că sunt un vizionar

cu un interes profund pentru propria mea bunăstare.

— Dacă doreşti, spuse Obi-Wan.

Anakin putu vedea după expresia de pe faţa lui Obi-Wan că Maestrul său era amuzat de Swanny. Nu reuşea niciodată să nu-l surprindă când Maestrul său foarte strict se împrietenea cu câte un personaj ciudat.

— Acum, cu ce aţi vrea să începeţi voi, Jedii? întrebă Swanny. Fireşte, Rorq şi cu mine am prefera să ne ţinem departe de orice scenariu extrem de periculos, dar suntem pregătiţi pentru aproape orice.

— Trebuie să vedem sistemele pe care le-au pus la punct, cum funcţionează, spuse Obi-Wan. Nu vrem ca ei să ştie că Jedii sunt aici, nu încă. Nu merită să propui o înţelegere până nu ştii ce este important pentru adversarul tău.

Rorq păru nervos.

— Adică să ne infiltrăm în ascunzătorile lor?

— Doar dacă nu te gândeşti la o altă cale, spuse Obi-Wan.

— Calm, băiete, îi spuse Swanny absent lui Rorq. Ochii lui se îngustară în timp ce se gândea şi apoi se opri din mers. Noi organizăm pieţele temporare ale Feeanei. Stabilim o oră şi un loc pentru ca Mawanii să cumpere şi să facă comerţ. Există una în seara asta. Ea este cea care negociază cel mai des cu noi. Nu-i înşală pe Mawani la fel de mult ca ceilalţi. Dacă vă ţineţi glugile pe faţă şi nu atrageţi atenţia asupra voastră, veţi putea trece drept Mawani. Feeana va fi probabil acolo. Îi place să stea cu ochii pe lucrurile ei.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Să mergem.

Swanny şi Rorq îi conduseră prin labirintul de tuneluri, mergând acum repede şi hotărâţi. Coborâră mai multe niveluri şi trecură printr-o mică reţea de tuneluri care se deschise brusc într-un spaţiu mare.

Fusese folosit cândva pentru depozitare, asta era clar. Rafturi deschise erau încorporate în cadrele curbate ale pereţilor din duroţel. Cutiile de plastoid erau aliniate pe un perete. Totul era gol. În schimb, erau întinse pături pe podeaua zgâriată a spaţiului şi erau împrăştiate o varietate de produse ce lăsau de dorit. Fructe trecute de prima tinereţe, făină, câteva obiecte ponosite de bucătărie, o unitate de încălzire stricată. Mantii termice împăturite, cu marginile zdrenţuite şi rupte. O pereche de cizme vechi.

Mawanii se plimbau printre bunuri. Anakin văzu cum ochii lor zăboveau flămânzi asupra diferitelor obiecte, cum mâinile atârnau inutil sau cum pipăiau pungile goale atârnate de centuri. Ultima dată când văzuse o asemenea deznădejde fusese în cartierul sclavilor de pe Tatooine.

— Nu-şi pot permite nimic, dar vin oricum, spuse Swanny.

Membrii plictisiţi ai bandei, cu puşti blaster în mâini, stăteau lipiţi de pereţi, unii aplecaţi şi încercând să nu aţipească. De cealaltă parte a spaţiului, o femelă Mawan stătea călare pe o cutie de duroţel ponosită, cu mâna odihnindu-se uşor pe tocul blasterului. Era mai tânără decât îşi imaginase Anakin, cam de vârsta lui Obi-Wan, bănuia el, şi părea zveltă şi dură. Purta o cască cu comunicator şi vorbea rapid în ea în timp ce ochii ei scanau camera. Anakin îşi ţinea gluga pe cap pentru a-şi ascunde faţa. Fără venele albastre revelatoare ale unui Mawan, ar fi fost identificat imediat ca fiind străin. El şi Obi-Wan îşi ţinură capul plecat şi merseră în rând cu ceilalţi. Anakin ştia că Maestrul său încerca să se apropie, sperând să audă indicaţiile pe care le dădea Feeana în căşti.

Se uită la ea cu o coada ochiului şi văzu cât de ageră urmărea mulţimea. Privirea ei coborî încet şi, deodată, se ridică în picioare şi sări. Tăria şi puterea săriturii îl surprinseră. Ateriză la doar câţiva centimetri de el şi de Obi-Wan.

— Spioni! strigă ea, cu blasterul lipit de pieptul lui Obi-Wan. Înconjuraţi-i!

Capitolul 4

Acțiunea rapidă a Feeanei nu se extinse şi la trupele ei. Un lider cu o cască țâşni spre ei, încercând să-i facă pe ceilalți să-l urmeze. Anakin ştia că Maestrul său i-ar fi putut opri în câteva secunde, dar îi lăsă să se apropie. Curând fură înconjurați de douăzeci de membri ai bandei lui Feeana, iar douăzeci de blastere erau îndreptate în direcția lor.

Anakin se uită la Maestrul său. Obi-Wan nu spuse nimic. Privirea lui era calmă şi vigilentă. Ştia că strategia Maestrului său se axa de obicei pe aşteptare. Obi-Wan putea lovi mai repede decât orice Jedi pe care îl cunoştea, dar putea, de asemenea, să aştepte mai mult decât ar fi trebuit să aştepte orice Jedi, în opinia lui Anakin.

Mai ales când era îndreptat un blaster spre inima lui.

Totuşi, era ucenic şi treaba lui era să urmeze exemplul Maestrului său.

— Eşti din banda lui Decca, spuse Feeana. Nu te obosi să negi.

Feeana se întoarse spre Swanny şi Rorq, care se retrăgeau amândoi cu paşi atenți.

— Swanny şi Rorq i-au adus, spuse ea.

Imediat, zece din cele douăzeci de blastere se îndreptară spre Swanny şi Rorq.

— Uau, spuse Swanny, ridicând amândouă mâinile, în timp ce Rorq îşi arăta dinții într-un rânjet nervos. Doar am intrat în acelaşi timp.

— Nu i-am mai văzut în viața noastră, spuse Rorq printre dinții strânşi.

— Nu suntem spioni, zise Obi-Wan. Suntem Jedi. Suntem aici pentru discuții, nu pentru lupte.

— Dovedeşte-o, rânji Feeana,

Doar printr-o mică expresie, Obi-Wan dezvălui cât de enervat era de această cerere. Întinse o mână, iar căştile Feeanei zburară de pe capul ei şi ajunseră direct în mâna lui. Obi-Wan vorbi răspicat în cască.

— Anulez toate ordinele. Luați-vă o vacanță.

Membrii bandei se uitară unii la alții. Liderul grupului, care purta o cască cu comunicator, îşi duse o mână la ureche, ca şi cum nu-i venea să creadă că Obi-Wan tocmai dăduse un ordin.

Anakin putea auzi exclamațiile confuze şi întrebările care veneau slab din casca din mâna lui Obi-Wan. Îşi înăbuşi zâmbetul.

Feeana înclină capul într-o scurtă aprobare, în semn de apreciere.

— Bine, eşti Jedi. Acum, îmi poți da înapoi comunicatorul? Sunt greu de găsit.

Obi-Wan i-l aruncă, iar Feeana vorbi în el.

— Păstrați-vă pozițiile până la noi ordine. Se uită apoi la Jedi. Deci sunteți aici pentru diplomație. Hai să vorbim.

Feeana îi conduse spre un colț. Ridică o cutie din duroțel şi răsturnă o alta pentru a forma o zonă de şedere improvizată. Apoi îi făcu semn Jediului să se aşeze. Îl privi pe Obi-Wan aşteptând cu nerăbdare.

— Senatul a trimis un Comitet Guvernamental Provizoriu pentru Mawan, spuse Obi-Wan. Sunt la suprafață chiar acum. Forțele de securitate ale Senatului sunt aşteptate în câteva zile.

— Cu alte cuvinte, în sfârşit, vor face ceva, spuse Feeana.

— Da, zise Obi-Wan. Mawan nu poate rămâne o lume deschisă. După ce lorzii crimei vor fi scoşi din afaceri, Senatul va aranja un transfer de putere către Mawani.

Feeana îşi puse mâinile în şolduri.

— Deci, ce vreți de la mine?

— Sperăm că lorzii crimei îşi vor dizolva de bună voie bandele sau se vor muta

în afara planetei, spuse Obi-Wan. Este alegerea voastră. Nu există alta.

— Şi eu ce primesc? întrebă Feeana.

— Vei evita să te confrunți cu Jedii şi cu o forță de securitate extrem de bine înarmată, spuse Obi-Wan.

Feeana îi aruncă o privire vicleană.

— Va trebui să vii cu ceva mai bun de atât, Jedi. Cu siguranță ştii că înțelegerile au mize mari atunci când una dintre părți nu are nimic de pierdut.

— De ce nu-mi spui ce vrei? sugeră Obi-Wan. Vom economisi timp.

Anakin admiră sângele rece al Maestrului său. Obi-Wan părea să ştie la ce se gândea Feeana. El însuşi habar n-avea.

— Amnistie, spuse Feeana. Sunt nativă de pe Mawan. Nu vreau să plec de pe planetă. Nu sunt cu adevărat un lord al crimei. Gândiți-vă la mine ca la un hoț care se descurcă bine. Şi spuneți-mi ce altă alegere aş fi avut. Din cauza conducerii lacome a guvernului meu, mi-am pierdut casa. Am fost forțată să mă ascund sub pământ. La început, am furat pentru a-mi hrăni familia. Apoi am furat pentru a hrăni alte familii. Apoi am avut nevoie de o parte din ceea ce am furat pentru a continua să fur. Apoi am avut nevoie de ajutorul altor câtorva persoane. Înainte să-mi dau seama, aveam o bandă. Furnizez Mawanilor ceea ce au nevoie pentru a supraviețui. Fără mine, ar fi la mila lui Decca şi Striker. Cel puțin eu le sunt loială Mawanilor. Sunt Mawană în primul rând, şi criminală în al doilea rând. Amnistia nu ar trebui să fie greu de acordat.

— Cred că se poate aranja asta, fu de acord Obi-Wan. Ce altceva?

— O promisiune, spuse Feeana. Fără îndoială că acest Comitet Provizoriu va fi implicat în înființarea guvernului Mawan. Cei din interior vor primi cele mai bune slujbe. Vreau să fac parte din acel grup.

— Un moment, spuse Obi-Wan.

Se îndepărtă pentru a-şi activa comunicatorul. Anakin îl privi cum vorbea încet în el. Apoi se întoarse şi dădu din cap către Feeana.

— Cererea ta este acceptată. În schimb, ne aşteptăm să te muți la suprafață cu grupul tău pentru a servi ca forță de securitate temporară în timp ce Comitetul Provizoriu lucrează la obținerea controlului asupra rețelei electrice.

— Opreşte comunicatorul, spuse Feeana. Nu fac nimic până nu sunt sigură că veți reuşi.

— Nu cred că eşti în poziția de a face cereri, zise Obi-Wan. Trebuie să-ți câştigi amnistia dovedindu-ți loialitatea față de lumea ta natală. Nu tocmai ai spus că eşti mai întâi Mawană, sau mă înşel? Şi dacă aş fi în locul tău, aş vrea să fac un gest generos care să-ți câştige sprijinul mai târziu.

Îi susținu privirea. Anakin urmări bătălia de voințe. Nu avea nicio îndoială cine va câştiga.

— În regulă, acceptă Feeana în cele din urmă. O voi face.

Se îndepărtă pentru a vorbi în comunicatorul ei. Anakin îşi dădu drumul la respirația pe care nu-şi dăduse seama că o ținea.

— Unul mai puțin, îi murmură el lui Obi-Wan.

Obi-Wan se uită după Feeana.

— Poate. Va trebui să ne mişcăm repede ca să-i păstrăm loialitatea. Dacă simte că am putea pierde controlul asupra Naatanului, va renunța la înțelegere. Trebuie să-i neutralizăm pe Decca şi pe Striker, şi încă repede.

Capitolul 5

Swanny şi Rorq traversară în grabă camera.

— Prietene, a fost un lucru drăguț de privit, îl felicită Swanny. Ai înfruntat-o pe Feeana şi ai câştigat. Dacă aş avea o pălărie, aş scoate-o.

— Excelentă diplomație, reluă Rorq într-o încercare evidentă de linguşire. Am învățat multe doar privindu-te.

— Mulțumesc, spuse Obi-Wan sec. Sprijinul vostru înseamnă mult.

— Oricând, îl asigură Swanny.

— În special pentru partea în care te-ai prefăcut că nu ne cunoşti, adăugă Obi-Wan.

— Ce pot să spun? zise Swanny. Mecanismul meu de supraviețuire tocmai intrase în funcțiune. Funcționează din instinct. Nu-l pot controla. Vreau să fiu curajos, dar se întâmplă ceva, deschid gura şi începe să vorbească o nevăstuică womp. Nu a fost nimic personal.

— Sigur, spuse Obi-Wan. Dar îmi rămâi dator.

Swanny şi Rorq părură nervoşi.

— Şi care ar fi acea *datorie*? întrebă Swanny cu prudență.

— Ajută-ne să ne infiltrăm în tabăra lui Decca, spuse Obi-Wan. Asta înseamnă că vii şi tu. Dacă îi cunosc bine pe Hutti, nu vom putea negocia aşa cum am făcut-o cu Feeana. Decca nu va accepta de bunăvoie să părăsească planeta. Va trebui să găsim o hibă în organizația ei, o modalitate de a o sparge, sau cel puțin de a face lucrurile prea dificile pentru ca ea să rămână prin preajmă. Asta înseamnă că trebuie să ne băgăm în mijlocul lucrurilor şi să vedem cum se fac.

— Cu siguranță vă putem da locația taberei lui Decca, spuse Swanny. Asta nu este o problemă.

— Iar abilitățile voastre minunate de Jedi v-ar permite, fără îndoială, să vă strecurați înăuntru, adăugă Rorq ca ajutor.

Obi-Wan doar aşteptă.

— Văd că aştepți mai mult de la noi, spuse Swanny.

— Ceea ce ați promis deja, spuse Obi-Wan. Doar dacă nu cumva vreți să vă adresați Comitetului Provizoriu.

— Nuuu, spuse Swanny, tărăgănând cuvântul. Nu cred că aş vrea să fac asta. Poate că există o modalitate de a te băga înăuntru. Este o petrecere în seara asta.

— O petrecere? întrebă Anakin.

— Decca a câştigat astăzi o încăierare cu Striker, spuse Swanny. Întotdeauna dă o petrecere mare pentru ca gaşca ei să sărbătorească. Mâncare, băutură, muzică... şi aici intervenim eu şi Rorq. Am doar o singură întrebare.

Obi-Wan şi Anakin aşteptară.

— Ştiți să cântați? întrebă Swanny.

* * *

Trupa se numea *Swanny şi Rooters*. Swanny le spuse Jedilor că participaseră la multe dintre chefurile lui Decca. Dacă se prezentau la acesta, Decca ar fi presupus că îi adusese cineva din gaşca ei. Ar fi riscat, dar nu foarte mult.

Obi-Wan şi Anakin trebuiau să ia locul celorlalți doi membri ai trupei. Swanny îi înmână lui Obi-Wan un flaut-vioară şi lui Anakin o claviatură.

— Doar prefăceți-vă, le spuse el. Sunt atât de bun încât nimeni nu va observa că nu ştiți să cântați.

Se instalară într-un colț al vastei substații, în timp ce ființe fanfaronice din toată galaxia sorbeau băuturi, ospătându-se cu carne şi produse de patiserie. Un Whipid cu blana mată de la sudoare şi resturi de mâncare, îi întinse două căni de grog unui Kamarian, care îşi odihni una pe colțul mesei şi o dădea pe cealaltă pe gât.

— O mulțime amuzantă, îi murmură Anakin lui Obi-Wan.

— Exact la asta mă gândeam şi eu, spuse Obi-Wan printre dinți. Se aşeză pe un taburet, sprijinindu-şi neliniştit instrumentul pe umăr. Fusese surprinzător de uşor să intre la petrecere – dar asta nu însemna că şi restul va fi uşor.

Anakin se aşezase lângă el, ținând în mână tastatura. Trebuia să pretindă că putea să cânte la ea. Swanny şi Rorq aveau totuşi nevoie de cântăreți de rezervă.

— Doar câteva ajutoare la refrene, se codi Swanny să le spună. Fără solo-uri sau altceva. Puteți să o faceți, nu-i aşa?

— Bineînțeles, îl asigură Obi-Wan.

Swanny şi Rorq se aruncară într-un cântec plin de viață, iar piciorul lui Anakin începu să bată în ritmul muzicii. Fu surprins să constate că erau muzicieni buni.

Swanny îi făcu cu ochiul.

— Apele reziduale sunt viața mea, dar muzica este pe locul doi.

Hutta Decca intră în cameră şi îşi înălță corpul uriaş pe o platformă cu repulsorlift, evident construită pentru ea, mare, joasă şi plină de perne de mătase. Locotenenții ei o înconjurară, luptând pentru poziție în timp ce ea se instala. Erau trei, unul dintre ei un Kamarian care stătea în dreapta ei, evident asistentul de încredere. Cele două cozi ale sale fluturau în timp ce se apleca pentru a-i vorbi direct la ureche.

— Aş vrea să putem auzi ce spune, murmură Obi-Wan, prefăcându-se că ciupeşte corzile vio-flutului său.

— Cântați, şuieră Swanny, în timp ce el şi Rorq cântau în cor.

Anakin începu să fredoneze acompaniamentul, iar Obi-Wan i se alătură lângă el. Din păcate, Obi-Wan nu reuşi să prindă melodia. Swanny îi aruncă o privire îngrozită.

— Uh, nu atât de tare, şuieră el. Poate că nu ar trebui să cânți, până la urmă.

Anakin îşi ascunse zâmbetul. Se bucura că Maestrul său nu era bun la toate.

— Uită-te în colțul din spatele lui Decca, îi spuse Obi-Wan lui Anakin încet. E acolo o bancă cu datapaduri. Mă întreb dacă am putea să ne apropiem suficient de mult ca să aruncăm o privire la ceea ce se află în ele.

— Dacă va continua să dea pe gât acele băuturi, vom putea, spuse Anakin.

— Observi cum îl ascultă pe Kamarian, în timp ce Ranatul[2] încearcă să se apropie.

Anakin privi. Kamarianul ajusta pernele pentru Decca cu cele patru brațe ale sale, în timp ce vorbea. Avea toată atenția lui Decca. Era aproape comic felul în care Ranatul, înalt de un metru, încerca să se cuibărească în faldurile grăsimii lui Decca pentru a auzi ce se spunea.

Anakin nu era sigur ce concluzii să tragă din ceea ce vedea. Dar ştia că mai târziu, Maestrul său avea să-l întrebe despre observațiile sale, aşa că privi cu atenție cum Decca se sfătuia şi dădea din cap. Apoi privi încet în jurul camerei, observând tunelurile laterale şi amplasarea gărzilor. Estimă că trebuiau să fie cel puțin patruzeci de membri ai bandei la petrecere, ceea ce însemna că mai erau şi alții la suprafață şi care serveau drept gărzi. Dar câți? Fără îndoială că în timpul pauzei, vor putea să se amestece prin mulțime.

Decca îi făcu semn lui Swanny, iar acesta se opri din cântat. Hutta îşi întinse brațele uriaşe pe care îi tremura carnea. În substație se făcu liniște.

— Am auzit că Jedii au sosit pe Mawan cu un Comitet Provizoriu din partea

---

[2] Ranat – specie de umanoizi inteligenți, asemănători rozătoarelor. Ranatii aveau cozi lungi, incisivi faciali, mustăți lungi, dinți ascuțiți şi un simț al mirosului foarte ascuțit. Se găseau prin întreaga galaxie şi aveau diverse ocupații, inclusiv vânători de recompense şi soldați.

Senatului, pronunță Decca. Ființe nebune – cred că pot scăpa de noi.

Soldații din bandă râseră şi bătură cu cozile puştilor blaster în podea.

— Vor regreta că au dat piept cu Hutta Decca. Vă jur astăzi că niciun Comitet nu mă va alunga de pe această planetă! Decca se ridică brusc, cu carnea fluturând. Spuneți-i întregii galaxii: Decca nu se va retrage niciodată!

— Ei bine, oricum nu credeam că diplomația va funcționa cu ea, murmură Obi-Wan. Hai să ne amestecăm prin mulțime. Vom căuta o oportunitate pentru a ajunge la banca cu datapaduri.

Anakin speră şi la o şansă de a ajunge la mâncare. Ultima lui masă fusese un pachet de proteine în timpul transportului. Ceea ce profesorii lui de la Templu păreau să nu fi uitat în lecțiile lor, era că în misiuni nu primeai niciodată suficientă mâncare. Îşi aşează tastatura pe podea.

În acel moment, o explozie îi aruncă pe amândoi de pe scaune. Fumul umplu substația. Sunetul focurilor de armă umplu brusc aerul.

— Stai jos! îi strigă Obi-Wan lui Anakin. Suntem atacați!

Capitolul 6

Fumul era atât de gros şi de acru încât din ochii lui Obi-Wan curgeau lacrimi. Tot ceea ce putea să întrevadă prin fum era ceața mişcărilor şi scânteierea focurilor de blaster. Strigătele răguşite şi strigătele de luptă aproape că înăbuşeau vocea lui Swanny care striga:

— Uau, spectacolul s-a terminat!

Obi-Wan se aplecă mai aproape de Anakin.

— Asta ar putea fi o oportunitate pentru noi, spuse el rapid. Fără îndoială că Decca are un plan de evadare tocmai pentru acest tip de atac. Ea va pleca şi noi am putea ajunge la datapaduri. Foloseşte Forța pentru a te ghida prin fum.

Ținându-şi capul plecat, se aruncă în luptă. Membrii bandei lui Decca se luptau la propriu orbeşte, cu ochii întredeschişi şi curgându-le lacrimi. Totuşi, asta nu îi împiedica să tragă cu armele. Focurile de blaster sunară şi ricoşară prin cameră. Obi-Wan se strecură prin pădurea de braţe şi picioare, lăsând Forța să-i spună când să ridice sabia pentru a devia focul. Simți că banda rivală se îndrepta cu paşi repezi spre Decca, încercând să ajungă la ea înainte să scape. Obi-Wan nu avea nicio îndoială că Striker se afla în spatele atacului, cel mai probabil ca represalii pentru victoria Deccăi de mai devreme, din acea zi.

Barajul de focuri era constant, țiuind pe la urechile lui şi umplând încăperea cu tot mai multe scântei şi căldură. Electro-jaberele[3] fluturau prin aer şi văzu unul aterizând din greşeală pe un alt membru al bandei lui Decca, care trăgea cu puşca sa blaster în aer. Respectivul căzu la pământ, cu picioarele paralizate pentru două ore bune sau mai mult. Reuşi să se tragă departe de un Phlog care se îndrepta spre focul de blaster, legănând un vibro-topor. Țipetele şi strigătele de luptă umplură aerul.

Era o demonstrație de luptă neglijentă, judecă Obi-Wan. Banda lui Decca putea fi mare şi feroce, dar cu siguranță nu era organizată. Soldații lui Striker erau mai eficienți, îndreptându-se încet, dar sigur, spre colțul în care fusese Decca. Acum, fumul era atât de gros încât era imposibil de spus unde se dusese.

O voce panicată gâfâi lângă urechea lui.

— Oriunde te-ai duce, ia-mă cu tine.

— Swanny, ce faci? întrebă Obi-Wan, învârtindu-şi sabia pentru a devia o ploaie bruscă de focuri de blaster. Rămâi lângă platforma orchestrei, vei fi în siguranță acolo.

— Glumeşti? Nu mai există nicio platformă. Un Phlog a călcat pe ea în drum spre banda lui Striker.

— Ne-a luat naiba, spuse Rorq, apărând brusc, târându-se până la Obi-Wan. Trebuie să ne scoți de aici.

Obi-Wan se uită la ei, exasperat. Forța izbucni şi el se întoarse rapid pentru a tăia în două un electro-jaber ținut de un membru al bandei lui Decca, care îl confundase cu un inamic.

Trebuia să ajungă la datapaduri. Nu putea să facă asta şi să-i protejeze şi pe Swanny şi pe Rorq. Obi-Wan sări mai aproape de Swanny, protejându-l de o ploaie bruscă de focuri de la un blaster cu repetiție. Focul era rapid şi furios. Obi-Wan trebui să îşi rotească sabia într-o mişcare continuă. Apelă la Forță, folosindu-se de ea pentru a încetini timpul, astfel încât să poată vedea fiecare împuşcătură de blaster în parte. Unde era Anakin?

Ca şi cum gândul său l-ar fi invocat, Anakin apăru prin fum. Cu sabia ținută

---

[3] Electro-jabber – dispozitiv de neutralizare portabil. Era asemănător cu un baston cu electroşocuri, doar că este mai vechi şi mai simplu. Îi provoacă victimei un şoc violent şi foarte dureros.

sus şi în continuă mişcare, sărea spre blasterul cu repetiție, pe care nişte membri întreprinzători ai bandei lui Striker îl instalaseră lângă perete. Anakin lovi blasterul cu repetiție cu ambele picioare, folosind fracțiunea de secundă dintre explozii pentru a da lovitura. Aruncătorul zbură de pe suporturile sale, iar Anakin tăie arma în două.

Apoi se strecură înapoi spre Obi-Wan.

— Du-i pe Swanny şi pe Rorq în siguranță, strigă Obi-Wan peste zgomot. Mă duc să iau înregistrările. De îndată ce sunt în siguranță, urmează-mă.

Nu mai era timp să inventeze un alt plan. Fumul se rostogolea spre el, dar se strecură mai departe. Instantaneu, ochii începură să-i lăcrimeze din nou, iar el simți fumul în plămâni, făcându-i dificilă respirația. Se luptă să înainteze. Chiar şi în acest fum, ar fi fost greu să ascunzi un Hutt.

Trebui să treacă peste cadavrele celor morți şi peste răniți. Obi-Wan simți în gură gustul fumului şi al morții. Simți cum oboseala îi pătrunde în oase. Lăcomia avea acest efect asupra lui. Îi înțelegea mai bine pe Mawani, care luptaseră pentru idei, decât pe cei care lucrau pentru lorzii crimei. Era imposibil să elimini lăcomia; să o controlezi era o sarcină fără sfârşit. Treaba lui nu se va termina niciodată. În mijlocul unei asemenea bătălii, un asemenea val de oboseală îl putea cuprinde doar la acest gând.

Mintea lui de luptă se deconcentra. Asta nu era bine. Obi-Wan îşi recăpătă concentrarea. Dintr-o dată, banca de datapaduri izbucni în flăcări. Fuseseră lovite de o grenadă. Obi-Wan se opri să se gândească la ce să facă în continuare. Dar nu avu timp să îşi schimbe direcția. O forță de percuție aproape că îl aruncă din picioare. Podeaua se ridică în întâmpinarea lui şi căzu într-un genunchi, cu urechile zbârnâindu-i. Mărimea exploziei îi spunea că fusese provocată de un detonator termic. Mai mult fum umplu aerul, iar el putu auzi țipetele şi strigătele.

Sări pentru a evita o înjunghiere bruscă cu un baston paralizant. Agresorul său dispăru în fum la fel de repede cum apăruse. Obi-Wan se hotărî să o găsească pe Decca. Dacă o urmărea, i-ar putea descoperi strategia de ieşire şi planurile de rezervă. Poate că îl va conduce la o altă ascunzătoare. Ajunse în sfârşit la capătul substației. Putea doar să o zărească pe Decca coborându-şi grăsimea într-un speeder special conceput, mai lat şi mai mare decât în mod normal. Pilotul apăsă pedala de accelerație şi țâşni prin tunel. Pierduse cu câteva secunde şansa de a o urmări. În tunel nu mai era niciun alt speeder pe care să-l ia.

Obi-Wan se întoarse. Fumul se risipea. Îi văzu pe membrii bandei zăcând pe podea, cu capetele în mâini. Unii dintre cei care mai puteau să alerge o luaseră la fugă după membrii bandei lui Striker care se retrăgeau.

Swanny întindea o mână, ajutându-l pe Rorq să se ridice. Se adăpostiseră în spatele unei cutii. Obi-Wan scană mulțimea. Unde era Anakin? Se grăbi spre Swanny şi Rorq.

— Anakin îi urmăreşte pe ceilalți?

Swanny clătină din cap.

— Nu ştiu, nu l-am văzut. Ne-a împins înapoi aici chiar înainte ca ceva foarte mare să explodeze.

Detonatorul termic. Dacă Anakin fusese aproape de el?

Ceva era jos, pe podea, în apropiere. Obi-Wan simți cum îl cuprinde o groază teribilă. Înaintă încet şi se ghemui lângă obiect. Îl ridică şi îşi trecu degetele peste el. Mânerul era plin de praf şi o cicatrice adâncă îi păta acum finisajul.

Era sabia lui Anakin.

Capitolul 7

Măcar sunt în viață, gândi Anakin. Poate că sunt prost, dar sunt în viață.

Era un gând foarte puțin în stilul Jedi. Jedii nu se mustrau singuri. Lui Anakin nu-i păsa. Se simțea prost şi neatent. Încercă să se rearanjeze în cutia în care se afla, dar nu era loc şi, de fiecare dată când se mişca, umărul său protesta. Nu era rănit grav. Aterizase pe umăr când fusese lovit de detonatorul termic. Îl văzuse, dar nu destul de repede. Explodase, iar el fusese lovit. Şi îi căzuse sabia. Ceva ce un Jedi nu ar fi trebuit să facă niciodată, absolut niciodată. Acum era dus undeva. Fusese ameţit de detonatorul termic, ridicat ca un sac şi aruncat într-o cutie deasupra unei grămezi de oase unsuroase de la ospăţ. Agresorul îi smulsese centura utilitară de sub tunică, aşa că pierduse şi comunicatorul. Fusese izbit prin tunel, aruncat într-un vehicul, iar acum se deplasau cu viteză... undeva.

Abia aştepta să audă ce va spune Maestrul său despre asta. Lucrurile erau destul de rele cu Obi-Wan. Ce se va întâmpla când va afla că Anakin îşi pierduse sabia şi fusese capturat? Anakin îşi imaginã schimbul de replici.

Am văzut detonatorul termic prea târziu, Maestre. A fost o surpriză.

Nu există surprize când Forța este cu tine, tânărul meu Padawan.

Anakin făcu o grimasă. Abia o aştepta pe asta. Dacă va ieşi vreodată de aici.

Îşi mişcă degetele de-a lungul recipientului. Era o pubelă de gunoi standard. Capacul era articulat şi avea o încuietoare simplă. Dacă reuşea să se pună pe spate, ar fi putut să lovească capacul cu suficientă putere pentru a sparge încuietoarea.

Ar putea încerca. Ardea de nerăbdare să iasă din închisoarea aia împuțită. Dar, mulțumită lui Obi-Wan, învățase să aştepte. Era aproape sigur că fusese capturat de banda lui Striker. Fără sabie, s-ar putea să nu fie luat drept Jedi. Poate că era unul dintre mulți prizonieri. Presupuse că va fi dus la ascunzătoarea lui Striker. Putea să aştepte şi să observe. Erau aici pentru a aduna informații, la urma urmei. Poate că va putea descoperi ceva valoros despre Striker, ceva ce le-ar putea fi de folos.

Aşa că, poate, cel mai bun lucru pe care îl putea face era să stea aici şi să aştepte să fie eliberat. În timp ce se gândea la asta, Anakin simți că speederul încetineşte. Se opri, iar containerul fu apucat brusc, apoi aruncat. Anakin se pregătise, dar tot se lovi cu capul de o parte.

Răbdarea era greu de găsit acum, cu capul înțepenit, dar o căută, calmându-se pentru orice ar fi urmat. Capacul containerului fu smucit şi deschis. Mâini aspre se întinseră înăuntru. Anakin îşi lăsă corpul să se relaxeze.

Fu apucat şi pus pe umărul cuiva, apoi aruncat jos.

Anakin privi în ochii galbeni şi cruzi.

— Iată-ți urarea de bun venit, melcule.

Un Imbat uriaş îi zâmbi cu dinții murdari. Apoi întinse mâna spre centura sa utilitară, unde atârna o pereche de cătuşe paralizante. Păreau nişte brățări delicate în mâna lui uriaşă. I le puse lui Anakin. Apoi, cu un mormăit, se întoarse, pur şi simplu, şi plecă. Anakin se ridică nesigur în picioare. Umărul încă îl durea şi simțea un nodul care i se ridica pe o parte a frunții, lângă ochiul stâng.

În jurul lui, activitatea se desfăşura în continuare, dar nimeni nu-i dădea atenție. Era liber să se plimbe, dar cătuşele paralizante îi garantau că nu va putea să se plimbe prea mult. Din câte îşi dădea seama, era singurul prizonier.

Anakin făcu ceea ce ştia că ar fi vrut Obi-Wan să facă. Observă. Substația era chiar mai mare decât cea pe care o folosise Decca. Bancurile cu echipamente de monitorizare, acum nefolosite, se întindeau de-a lungul unui perete. Băncile şi scaunele fuseseră smulse din suporturile lor de pe podea şi erau îngrămădite într-un

colț. Un rastel ținea o gamă impresionantă de arme de calibru mic.

Membrii bandei erau ocupați şi nici măcar nu se uitară la el. Unii verificau şi curățau armele. Alții stăteau la stații de calculator improvizate, introducând informații. Alții manevrau unități de comunicații. Toată lumea părea să aibă o treabă. În comparație cu aerul neglijent al operațiunii lui Feeana şi cu haosul şi violența reprimată a lui Decca, asta părea o operațiune profesionistă.

Ceea ce îi spunea că dintre toți cei trei criminali, Striker era cel de care trebuia să se îngrijoreze.

Anakin habar n-avea unde se afla. Cum ar fi putut Obi-Wan să-l găsească vreodată? Dar nu voia ca Obi-Wan să-l găsească. Nu înainte să aibă şansa să afle ceva. Asta l-ar fi răscumpărat în ochii Maestrului său. Poate că ar putea descoperi ceva important şi apoi să scape.

Anakin se apropie de bancurile de calculatoare. Îşi concentră atenția asupra degetelor unui bărbat care introducea informații. Apelă la Forță pentru a-l ajuta. Simți că timpul încetineşte şi încercă să pună cuvintele cap la cap din literele pe care le introducea omul.

B I O… rată câteva litere când trecu cineva pe lângă el… R M Ă… T O X

Frustrat, Anakin se aplecă înainte pentru a vedea. O mână uriaşă ateriză brusc pe umărul său dureros, trimițând un nou şoc de durere prin tot corpul.

— Şeful vrea să te vadă.

Fără să verifice dacă îl urma, Imbatul porni mai departe. Accesă o uşă din durotel care ducea spre o cameră din substația principală. Aşteptă ca aceasta să se deschidă, apoi îl împinse pe Anakin înăuntru. Uşa se închise în urma lui. Camera era aproape goală, cu excepția unei mese şi a unui scaun. Bărbatul care stătea în fața lui zâmbea şi îşi întindea mâinile.

— Iartă-mi modul în care te-am adus, prietene. Eram nerăbdător să te văd.

Anakin simți cum îl străbate şocul.

Era cel mai mare duşman al lor, Granta Omega.

Capitolul 8

— Vrei să te ducem la ascunzătoarea lui Striker? întrebă Swanny. Dar nimeni nu ştie unde este.

— Ai spus că ştii unde se află toată lumea şi tot ce se întâmplă, zise Obi-Wan.

— O uşoară exagerare poate adesea să pecetluiască o înțelegere, zise Swanny. Reține totuşi cuvântul *ascunzătoare*. Asta implică faptul că ceva este ascuns, nu?

— Atunci va trebui să o găsim, spuse Obi-Wan.

— Noi? întrebă Rorq. Ce avem noi de-a face cu asta?

— Anakin s-a apropiat de acel detonator termic datorită vouă, spuse Obi-Wan. El v-a salvat viețile.

— Şi suntem siguri că nu ar vrea să ni le pierdem, după toate necazurile prin care a trecut, spuse Rorq cu seriozitate.

— Uite, Maestre Obi, zise Swanny. Motivul pentru care Striker e atât de eficient este că nimeni nu ştie nimic despre el. Nu ştim de unde a venit. Nu-i cunoaştem numele. Nu ştim unde stă. Nu ştim când va lovi din nou. Există kilometri şi kilometri de tuneluri – unele dintre ele pe jumătate terminate – şi substații goale în perimetru. Ar putea fi oriunde. Şi nu e ca şi cum am fi vrut vreodată să ne uităm prea mult.

— Atunci îl vom *afuma*, spuse Obi-Wan.

— Cred că am îndurat destul fum pentru o noapte, spuse Swanny, frecându-şi degetele pe fața înnegrită de fum.

— Nu fum adevărat, spuse Obi-Wan. Vreau să spun să-l provocăm, astfel încât să iasă la lumină.

— Să-l provocăm? gemu Rorq. Asta nu sună bine.

Obi-Wan se simți la limita răbdării. Ar fi trebuit să rămână cu Anakin când erau atacați. Acum nu ştia dacă era grav rănit sau mai rău. Îşi aminti că se simțise atât de furios pe Andara. *Credeam că vei fi mândru de mine*, spusese Anakin. Iar el ar fi vrut să-i răspundă că era mândru, că progresele lui Anakin îl uimeau, că erau atât de multe lucruri la Anakin pe care le admira. În schimb, îşi ținuse gura închisă, gândindu-se că va exista un moment mai bun pentru asta. Nu voise să-l laude pe Anakin atunci când ucenicul său făcuse o asemenea eroare.

Dar poate că ar fi trebuit s-o facă. Acel *moment mai bun* nu se arătase deloc.

— Unde este Striker cel mai vulnerabil? îl întrebă pe Swanny.

— Habar n-am, spuse Swanny. Nicăieri, dacă ar trebui să ghicesc. Are gărzi personale care îl înconjoară în permanență. Plus supraveghere, arme, asasini, o armată uriaşă... Pot să mă opresc?

Comunicatorul lui Obi-Wan dădu semnal. Îl înşfăcă nerăbdător.

— Să vorbesc cu tine, trebuie, spuse Yaddle. La liftul de aer, te voi întâlni.

— Bineînțeles, spuse Obi-Wan. Dar tocmai voiam să iau legătura cu tine. Anakin a dispărut. Cred că l-a luat Striker.

Yaddle ezită doar o clipă. Îi putea simți îngrijorarea. Apoi ea spuse încet:

— Problema ta, problema mea – să se rezolve reciproc, ele ar putea.

Swanny şi Rorq părură uşurați de acea diversiune. Erau fericiți să-l conducă la liftul de aer. Yaddle coborî dintr-un aeroglisor cu pasul grațios şi alunecos pe care nu părea să îl abandoneze niciodată, chiar şi atunci când era obosită sau nerăbdătoare.

— Pe lângă substația centrală a rețelei electrice, o altă stație crucială, Striker a preluat, spuse ea. O stație centrală de releu, substația 32 este. Crucială pentru repornirea rețelei, ea este.

Swanny aprobă din cap.

— Aşa este. Poate anula supratensiunea de energie de care aveți nevoie pentru

pornire de la altă substație.

— Să o luăm înapoi, noi trebuie, confirmă Yaddle.

— Tocmai căutam o modalitate de a-l provoca pe Striker, spuse Obi-Wan.

— Asta va fi de ajuns, murmură Swanny. Tocmai a primit substația înapoi de la Decca în seara asta. Îmi imaginez că se simte destul de bine în legătură cu acest fapt.

— Dacă atacăm substația, va trebui să trimită întăriri, îi spuse Obi-Wan lui Yaddle. Îi putem urmări până la ascunzătoare.

— Pot să spun ceva aici? întrebă Swanny. Luarea substației este imposibilă. Am vrut doar să menționez asta.

— Ce vrei să spui? întrebă Obi-Wan.

— Are cei mai buni oameni ai săi care protejează rețeaua electrică, spuse Swanny. Cele mai bune arme ale sale. I-am văzut pe Jedi în acțiune şi e o privelişte drăguță, nu mă înțelegeți greşit. Dar pot doi Jedi să lupte cu lansatoare de grenade şi tuburi de rachete?

Obi-Wan schimbă o privire cu Yaddle.

— Există o singură intrare în substația 32, continuă Swanny. Este singura cale de intrare. Şi nu vei merge mai mult de doi metri înainte să fii aruncat în aer.

— Cred că asta e, atunci, spuse Rorq. Nu există altă cale.

Yaddle zâmbi. Obi-Wan se întoarse spre Swanny şi Rorq.

— Pentru Jedi, există întotdeauna o altă cale, spuse el.

Capitolul 9

Nu-l lăsa să-ți vadă surpriza. Nu-i da nici măcar o urmă de satisfacție.

— Oh, haide, Anakin, spuse Granta Omega. Eşti surprins. Recunoaşte. Şi poate şi puțin mulțumit?

Omega îi zâmbi. Anakin era întotdeauna intrigat de farmecul lui. Îl plăcuse, cândva. Înainte să încerce să-l ucidă pe Obi-Wan. Înainte să fie clar că partea întunecată îi domina acțiunile. Granta Omega voia să atragă un Sith. Nu era sensibil la Forță, dar voia să fie aproape de Forță. Voia să înțeleagă sursa unei asemenea puteri. Ar fi făcut orice pentru a-l atrage pe singurul Sith despre care se ştia că se afla în libertate în galaxie. Era extrem de bogat şi s-ar fi folosit de oricine sau de orice pentru a obține ceea ce îşi dorea. Chiar şi de Jedi.

— N-aş spune mulțumit, răspunse Anakin. Şi n-aş spune nici surprins. Aş spune că sunt foarte... nefericit.

Omega îşi înclină capul şi îl privi pe Anakin.

— Îmi pare rău să aud asta. Dar ştiu că în curând vei înțelege de ce ne tot întâlnim unul cu celălalt. Tu eşti puternic în Forță. Mai puternic decât orice Jedi. Mai puternic decât Maestrul tău – şi el ştie asta. Sunt încă interesat de Sith, dar devin şi mai interesat de tine.

— Sentimentul nu e reciproc.

Omega se plimbă prin camera goală. Era ceea ce Jedii numeau un *vid*, o ființă care îşi putea neutraliza atât de complet înfățişarea şi aura încât cei care îl întâlneau nu-şi puteau aminti cum arăta. Pentru Anakin, părea diferit de fiecare dată când se întâlneau. Prima dată când îl văzuse, părea un vânător de recompense obosit. Anakin petrecuse timp cu el atunci când Omega se prefăcuse a fi un savant pe nume Tic Verdun. Pe atunci avusese o manieră dezordonată, nervoasă, şi ochi căprui prietenoşi. Acum, Anakin avea senzația că îl vedea pe adevăratul Granta Omega. Avea părul negru şi îi curgea până la umeri. Ochii lui erau de un albastru închis, adânc, nu căprui, aşa cum păruseră înainte. Corpul său era subțire, dar puternic. Şi părea şi mai tânăr, poate chiar mai tânăr decât Obi-Wan.

— Măcar lasă-te impresionat de modul în care te-am iertat, spuse Omega. Ai observat că nu port ranchiună. Tu şi Maestrul tău ați stricat o afacere foarte bună pentru mine, ultima dată când ne-am întâlnit. Eram aproape să acaparez piața de bacta. Aş fi făcut avere. În schimb, aproape că m-am înecat într-un val de maree. Apoi am fost forțat să-mi şterg toate înregistrările financiare secrete. Dar nu vă port resentimente, totuşi.

— Tu, poate, spuse Anakin.

— După cum ziceam, acea mică aventură m-a costat. A trebuit să mă revanşez cumva. Planetele ca Mawan sunt făcute pentru ființe ca mine. Putem să ne stabilim operațiunile fără prea multe interferențe. Nu e nimeni de mituit, nimeni cu care să ne luptăm. Ne luăm doar partea noastră. Aveam deja nişte interese de afaceri aici, aşa că s-a pus doar problema să vin eu însumi şi să-mi dedic tot efortul. Am recuperat ceea ce am pierdut în doar câteva luni.

— Ar trebui să te felicit? întrebă Anakin.

Omega suspină.

— Tot Jedi, zise el. Pe luni şi stele, poți fi foarte plictisitor. Influența Maestrului tău, fără îndoială. Se sprijini de masă. Nu te poți relaxa? Nu toți Jedii sunt la fel de rigizi ca Maestrul tău.

— De unde ştii tu?

— Unii sunt interesați să investigheze adânc în arhive şi să descopere că Jedi

ştiu mai multe despre partea întunecată decât vor să dezvăluie. Ei nu-şi pierd timpul meditând pe pietrele preferate din *Sala celor O Mie de Fântâni* sau strecurându-se în Sala de primire a Consiliului pentru a privi cum andochează navele senatoriale în culoarul spațial restricționat.

— De unde ştii tu aceste lucruri? întrebă Anakin, surprins.

Numai Jedii ştiau aceste lucruri. Nu erau importante, dar erau lucruri pe care le făceau Padawanii.

— Poate că ştiu mai multe despre Jedi decât tine, spuse Omega pe un ton de tachinare. Eşti gelos?

Râse la expresia de pe fața lui Anakin.

— Pari îngrijorat. Şi furios. Nu ți-am sugerat să te relaxezi? Ai crede că tocmai ai primit o mustrare de la Rei Soffran.

Rei Soffran era un Maestru Jedi venerat şi profesor al elevilor intermediari. Era legendar la Templu pentru lecțiile sale dure. Când erai chemat în camera lui Rei Soffran, ştiai că îți vor fi disecate greşelile şi că vei fi tranşat ca o pasăre friptă.

Dar de unde ştia Omega asta?

Omega se mută spre masă. Se aşeză pe margine şi se întoarse cu fața spre Anakin, legănându-şi picioarele ca un băiețel.

— Oh, haide, Anakin. Nu ai nevoie de Obi-Wan. Nu ai nevoie de Consiliu. Nu ți-ai dat seama încă de asta?

Anakin se gândi la ultima sa misiune pe Andara. Se infiltrase într-un grup de studenți care acționau ca o echipă secretă, angajându-se în misiuni prin toată galaxia. Ei alegeau ce voiau să facă. Nu dădeau socoteală nimănui, în afară de ei înşişi. Înainte ca totul să se destrame, îi admirase şi chiar îi invidiase. Se simțea ca şi cum ar fi fost liber. Îl făcuseră să se gândească cum ar fi fost să nu aibă un Maestru sau un Consiliu care să-i spună ce să facă. Îşi îndesase acele gânduri adânc în minte, ca o tunică murdară în geanta utilitară.

Ceva trebuie să se fi schimbat pe chipul lui, pentru că ochii lui Omega străluciră, devenind de un albastru clar şi ascuțit.

— Ți-ai dat seama de asta. Continuă să-l studieze. Dar nu poți să-i faci față.

Anakin clătină din cap.

— Nu e adevărat.

Omega râse.

— Credeam că Jedii nu ar trebui să mintă. Ai un picior pe calea întunecată, Anakin. Eşti sigur că eşti menit să fii Jedi?

— Este tot ce mi-am dorit vreodată, spuse Anakin.

Cuvintele ieşiră fără ca el să vrea. Erau în capul lui, ca întotdeauna.

— Da, ai fost un caz special, spuse Omega. Am auzit povestea. Ales pe când erai mic. Ai fost sclav, aşa că, desigur, ai visat la o viață mai bună, o viață pe care o considerai liberă. Bine ai venit în realitate, Anakin. Eşti liber? Omega strâmbă din nas. Dacă m-aş fi agățat de visele mele de când eram tânăr, aş fi reparat nave spațiale pentru a trăi. Credeam că asta era interesant. Cum poți fi atât de sigur că visul tău a fost cel bun?

— Visul este real pentru că îl trăiesc, spuse Anakin.

— Visul, spuse Omega cu blândețe, a fost despre oportunitate, libertate şi aventură. Nu e acelaşi lucru. Ai început ca sclav. Bineînțeles că ai visat la libertate. Dar acum nu mai eşti un băiat. Trebuie să ştii că singurul lucru care cumpără libertatea în această viață este bogăția. Eu o am. Îți pot oferi mai multă libertate decât o pot face Jedi.

Anakin clătină din cap.

— Nu vreau libertatea ta.

— De ce nu? Pot să fac tot ce vreau. Lasă-mă să-ți spun, puterea este un lucru bun de avut. E chiar distractiv. Poți să faci tot ce vrei. Cu ajutorul meu, ai putea ridica o armată. Te-ai putea întoarce pe planeta mizerabilă pe care te-ai născut şi ți-ai putea elibera mama. Nu asta e cea mai mare dorință a ta? De ce te împiedică Jedii

să o îndeplineşti?

Speriat, Anakin îşi aminti de viziunea sa. Atinsese cătuşele de pe mâinile lui Shmi şi acestea căzuseră pe podea. Nu fusese o viziune a ceea ce se va întâmpla, îşi dădu seama brusc. Nu fusese o viziune a ceea ce ar fi putut fi.

Ce ar putea fi…

Gândul se aprinse, arzându-l cu promisiuni. Se gândi la cum se simțise în vis. Atât de puternic, atât de sigur. Închizându-şi mâinile peste textura pielii lui Shmi, văzând lumina din ochii ei când îl vedea pe el.

— Da, Anakin Skywalker, spuse Omega încet. Îți pot da mijloacele pentru a o face. Am putea pleca de aici chiar mâine, dacă asta îți doreşti.

— Nu, spuse Anakin. Nu te ascult. Nu vreau să te aud.

Omega se împinse de pe masă. Anakin auzi plescăitul cizmelor sale pe podea, dar nu se uită la fața lui.

— Ei bine, gândeşte-te la asta. Nu trebuie să-i părăseşti pentru totdeauna pe Jedi. Ai putea să faci o probă. Să vezi cum îți place libertatea adevărată. Te poți întoarce oricând la Jedi. Sunt destul de disperați zilele astea. Te vor primi înapoi.

— Nu-ți voi da niciodată nimic, spuse Anakin.

— Ce zici de o înțelegere? Ceva ce vreau eu pentru ceva ce vrei tu? Ştiu că Jedii mă vor plecat de pe planetă. Nu sunt sigur că sunt pregătit să plec, dar dacă Senatul se va băga în politica de pe Mawan, aş fi un prost să rămân. Cu toate astea, am câteva cereri. Dacă o vei contacta pe Yaddle şi o vei convinge să vină la o întâlnire aici, îi voi garanta siguranța.

— Cine o va garanta pe a ta? ripostă Anakin.

Omega chicoti.

— Tu o vei face. Faptul că țin un Jedi în mână înseamnă că oricine ar fi la conducere acolo sus, nu va trimite o armată după mine ca să *negocieze*. Poate că sunt oarecum lacom, dar sunt practic. Sunt dispus să-mi mut operațiunea. Dar Yaddle este singura care poate autoriza condițiile mele. Pune la punct întâlnirea. Apoi, în timp ce eu fac pregătirile de plecare, tu poți decide dacă vrei să vii cu mine.

— Nu trebuie să iau o decizie. Ştiu ce sunt. Ştiu ce vreau.

Omega suspină.

— Voi, Jedii. Mereu atât de hotărâți. Se scutură. Toată purtarea asta îmi dă fiori. Anunță-mă dacă vrei să aranjezi întâlnirea. O să pun să-ți dea comunicatorul.

Accesă uşa şi ieşi în substația aglomerată. Anakin se întoarse şi îl privi cum se deplasa prin cameră. Observă cum Omega verifica rapid şi se consulta cu asistenții săi în timp ce mergea. Lua decizii rapid şi mergea mai departe. Camera zumzăia de activitate. Pentru prima dată, văzu cum strânsese acest om o asemenea avere.

De unde ştia Omega acele lucruri despre Templu? A corupt vreun Jedi? Se infiltrase în Templu? Astfel de lucruri erau de neconceput, dar trebuia să existe o explicație.

Invitația lui Omega de a se alătura operațiunii sale era de râs. Cu toate astea, îi readusese în minte viziunea, iar Anakin încă mai simțea durerea pe care i-o provocase. Am putea pleca de aici mâine…

Ar putea să o vadă din nou. Ar putea să o elibereze şi să se asigure că era bine şi în siguranță. Şi apoi s-ar putea întoarce la Jedi. Omega spusese că o putea face.

Dar Jedi nu l-ar primi înapoi dacă ar face aşa ceva. Anakin ştia asta. Cel mai probabil şi Omega ştia. Oferta lui nu avea substanță.

Dar era şi adevăr acolo? Oare Jedi îl împiedicau să îşi îndeplinească cea mai mare dorință? Şi era suficient de puternic pentru a înfrunta răspunsul?

Capitolul 10

Yaddle se uită cu dezgust prin tunel.

— Prea mult timp sub pământ, am petrecut, murmură ea uşor. Bucuroasă voi fi, cerul din nou să văd.

Obi-Wan zâmbi la tonul ei plin de umor, dar ştia că în spatele cuvintelor lui Yaddle se afla adevărul. Îşi aminti cuvintele din viziunea lui Anakin: *Cea de Jos* va rămâne jos. Yoda îl interpretase ca pe un avertisment, iar Obi-Wan era de acord. Acum Yaddle era sub pământ. Dacă atacul asupra substației eşua şi i se întâmpla ceva lui Yaddle?

— Mă pot descurca, îi spuse el. Ar trebui să te întorci.

Yaddle clătină din cap spre el.

— La ce te gândeşti, ştiu, Obi-Wan. De viziunea Padawanului tău, îngrijorată nu sunt. Că ar trebui să fug, tu crezi?

— Nu asta am vrut să spun, Maestră Yaddle, spuse Obi-Wan cu respect. Doar sugeram că...

— Că să fug, eu ar trebui, îl întrerupse Yaddle. Pierdem timpul, asta facem.

Obi-Wan fusese corectat şi acceptă mustrarea lui Yaddle. Dacă ar fi fost în locul ei, nici el nu ar fi bătut în retragere. Se întoarse spre Swanny.

— Nu mi-ai spus că poți porni rețeaua din altă sursă, dar numai dacă este distrusă substația centrală de releu?

— Aşa este. Substația 32. Asta voiam să spun, zise Swanny cu răbdare. Poate îți aminteşti că ți-am spus şi că dacă distrugi echipamentul de releu, întreaga rețea electrică ar putea să explodeze. Şi aia chiar va fi o explozie. Să-ți iei adio de la sabie.

Obi-Wan se întoarse spre Yaddle.

— Dacă lovim substația 32, pot experții tăi să pornească rețeaua imediat după aceea? Nu-i putem da lui Striker şansa de a riposta.

— Vom afla.

Yaddle îşi scoase imediat comunicatorul.

Swanny îl privi pe Obi-Wan cu curiozitate.

— Nu înțeleg. Cum pot doi Jedi să facă o întreagă substație inoperabilă?

— Ei bine, vom avea nevoie de o mână de ajutor, zise Obi-Wan. Aici intervii tu.

— Eu? Ştii că mi-ar plăcea să ajut, dar cred că mi-ai văzut laşitatea în acțiune, spuse Swanny.

— Nu va trebui să te apropii de substație, îl asigură Obi-Wan.

Yaddle închise comunicatorul şi aprobă din cap.

— Să o facă, ei pot. Totuşi, crucială, sincronizarea este. Să distrugem substația de releu, în decurs de o oră trebuie. Nerăbdătoare, Feeana este. Nevoie de ea, avem, pentru a patrula oraşul. Încredere în noi, cetățenii de pe Mawan trebuie să aibă. Controlul rețelei electrice şi sprijinul Feeanei şi al bandei ei că vor patrula oraşul, dacă le promitem, la suprafață vor veni. Yaddle făcu o pauză. O idee tu ai, Maestre Kenobi.

Era o afirmație, nu o întrebare.

— Nu o putem arunca în aer, spuse Obi-Wan. Dar am putea să o înecăm. Se întoarse spre Swanny. Poți inunda substația din conductele de apă uzată fără să intri în stație? Ai spus că ştii fiecare conductă de sub pământ.

Swanny se gândi timp de un minut întreg, în timp ce Obi-Wan încerca să nu-şi arate nerăbdarea.

— Există o mică zonă de spălare în substație pentru muncitori, spuse el în cele din urmă. Dacă deviez apele reziduale din rezervorul 102C şi le arunc prin sistemul

A-9 cu suficientă forță, este de aşteptat că ar putea sparge o îmbinare de țevi – țevile care merg în substația 32 fac parte din vechiul sistem, aşa că nu sunt în stare prea bună – şi atunci am avea o inundație destul de mare în câteva minute. Mi-ar lua mai mult de o oră să ajung acolo şi să-mi dau seama ce circuite trebuie să folosesc.

— Ai patruzeci de minute, spuse Obi-Wan. Ar fi bine să începem.

* * *

Swanny avusese dreptate în privința puterii de foc. În timp ce Obi-Wan şi Yaddle ocoleau perimetrul substației, putură vedea două mortiere care păzeau intrarea. Operatorii stăteau pe platforme repulsorlift, iar Jedii putură vedea că erau activate calculatoarele de țintire. Droizii de atac stăteau în formație pregătită.

— Ne-ar prinde bine o diversiune, îi murmură Obi-Wan lui Yaddle în timp ce se ascundeau în spatele unei barăci de utilități.

— Să facem asta, noi trebuie, dacă vrem să aibă succes Comitetul Provizoriu, spuse Yaddle. Cu cât durează mai mult, cu atât mai multe lucruri pot merge prost.

— Uite, spuse Obi-Wan, arătând spre un jet de apă de sub uşile duble din durotel ale substației. Swanny trebuie să fi fost eficient. A început potopul.

Yaddle îşi deschise comunicatorul pentru a semnala echipei de la rețeaua electrică pe care o aranjase Euraana să stea în aşteptare. Sus, pe platformele lor cu repulsorlift, gărzile nu observară apa care se scurgea de sub crăpătura uşilor din durotel. Privirile lor continuară să se odihnească pe computerele de țintire care le arătau ființele atacatoare sau armele aeriene.

— Când va fi suficient de adâncă pentru a pune în pericol echipamentul, ar trebui să sune alarma, murmură Obi-Wan. Pariez că operatorii îşi vor lăsa mortierele şi vor lăsa droizii să păzească intrarea. Vor chema întăriri.

— O singură problemă, există, zise Yaddle. Să se deschidă brusc, uşile ar putea.

— Şi asta ar elibera potopul în tunel. Obi-Wan aprobă din cap. În acest caz, echipamentul ar putea continua să funcționeze. Se gândi un moment. Poți folosi Forța pentru a ține uşile?

Yaddle aprobă din cap.

Apa curgea acum prin tunel şi se lovea de cizmele lor. Din cauza pantei descendente, se scurgea pe sub uşă. Puteau să vadă că apa din interior se ridica, deoarece apa se scurgea acum prin crăpătura dintre uşile duble. Presiunea apei făcea ca uşile să vibreze din cauza tensiunii.

Obi-Wan simți cum îi înconjura Forța, în timp ce Yaddle o strângea în jurul ei. Uşile şi apa se opriră din mişcare. Începu să se adune în jurul roților mortierelor şi a picioarelor droizilor. Privirăcum apa se adâncea, reținută de Forță. În curând, apa începu să se prelingă pe platformele repulsorlift, dar gărzile încă nu o observară, concentrate pe computerele lor.

Dintr-o dată, o lumină roşie se aprinse deasupra uşilor. Alarma începu să sune insistent. Cei doi operatori se lăsară pe spate în scaunele lor şi se rotiră pentru a verifica. Atunci văzură apa.

— Ce se întâmplă? strigă unul dintre ei.

Celălalt vorbi în comunicator.

— Trimit întăriri. Rămâi calm.

— Sunt calm! strigă cel de-al doilea gardian. Doar că nu ştiu să înot!

Celălalt paznic începu să introducă un cod într-un senzor portabil.

— Ar fi bine să pornească rețeaua acum, spuse Obi-Wan.

Yaddle ascultă cu atenție comunicatorul.

— Stația, ei au ocolit, îi spuse ea lui Obi-Wan. Să aşteptăm să vedem dacă supratensiunea va restabili rețeaua, noi trebuie…

Dintr-o dată, droizii de atac se puseră în formație, stropind apa în jur.

— Probabil că au angajat o scanare a senzorilor de forme de viață, spuse Obi-

Wan.

— De câteva minute, ei au nevoie.

— Tocmai am rămas fără timp. Obi-Wan îşi activă sabia. Să mergem.

Ieşi la atac în tunel, trecând rapid prin apă şi îndreptându-se direct spre operatorii de mortiere. Aceştia îl văzură pe Jedi atacând şi se grăbiră să sară înapoi pe platformele de mortiere. Yaddle eliberă controlul uşilor, care se deschiseră, eliberând un val de apă. Obi-Wan era pregătit, dar puterea apei aproape că îl doborî. Întinse o mână, folosind Forța pentru a doborî un paznic de pe picioare. Capul său lovi uşile din duroțel şi se prăbuşi pe podea în timp ce apa curgea prin tunel.

Chiar în spatele lui Obi-Wan, Yaddle doborî un droid de atac cu o mişcare a sabiei, în timp ce îl trimitea pe celălalt paznic să zboare în peretele tunelului. Ultimul paznic se uită la Jediul care se venea spre el cu o sabie de lumină şi o luă la fugă, stropind apa prin tunel.

Totuşi, droizii de atac nu puteau fi intimidați. Linia se roti spre Jedi. Obi-Wan nu mai luptase niciodată alături de Yaddle. Ea era numai grație şi mişcări fluide, sabia ei fiind o pată de lumină, Forța crescând şi încărcând aerul din jurul lor până când Obi-Wan o simți zumzăind în el şi în jurul lui. Încărcat cu energia lui Yaddle, tăie patru droizi dintr-o lovitură rapidă. Focul blasterelor era puternic, dar nu avu nicio problemă în a-l devia. Se simțea uşor şi natural cu Forța atât de puternică. Yaddle doborî zece droizi de atac în foarte scurt timp şi apoi îşi îngropă sabia în comenzile celor două de mortiere. În câteva minute, toți droizii sfârâiau în bălțile de apă.

— Întăririle ar trebui să ajungă în curând, spuse Obi-Wan.

— Aproape, pot să îi simt, spuse Yaddle. Ascultă în comunicator şi apoi dădu din cap. Succes, îi spuse ea lui Obi-Wan. Pornită, rețeaua de energie este, şi în mâinile noastre. Iluminat din nou, oraşul Naatan este. La Mawani să te duci, acum trebuie. Să se întoarcă la casele lor, e timpul.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Voi aştepta întăririle. Cel mai probabil, se vor întoarce pentru a-l informa pe Striker.

— De îndată ce să ajut la găsirea lui Anakin, voi putea, o voi face, zise Yaddle.

Yaddle se deplasă rapid pe tunel, cu roba legănânându-se. Obi-Wan se retrase în spatele barăcii de utilități şi aşteptă. Zgomotul de picioare alergând anunța sosirea întăririlor. Aceştia aruncară o privire la apa care inundase totul, la piesele de droizi care încă sfârâiau şi la absența gărzilor. Ofițerul superior îşi activă comunicatorul şi vorbi în el. Apoi le făcu semn celorlalți.

— Nu mai putem face nimic aici, spuse ofițerul.

— Nu ai de gând să cercetezi tunelurile? întrebă un altul.

— Ți se pare că sunt nebun? Înapoi la cartierul general.

Plecară în grabă. După o clipă, Obi-Wan ieşi din spatele barăcii de utilități şi îi urmă.

Capitolul 11

Era recunoscător, cel puțin, pentru mâncare. Anakin se gândise să respingă farfuria de plăcinte de legume cu sos harima, dar la ce i-ar fi folosit asta? Golise farfuria şi dăduse pe gât o carafă de apă când, deodată, Granta Omega ieşi din camera sa privată şi ascunzătoarea explodă de mişcare.

Nu putu auzi ordinele pe care le rostea Omega, dar toată lumea era brusc ocupată. Calculatoarele erau închise. Containerele erau închise şi încuiate. Armele erau adunate. Apărură trailerele antigrav şi membrii bandei începură să le încarce.

Obi-Wan, gândi Anakin, zâmbind.

În câteva minute, substația fu evacuată. Încă încătuşat, Anakin fu urcat într-un speeder cu acelaşi paznic Imbat. Porniră în viteză prin tunel. Anakin îşi ținu mintea concentrată ca să-şi amintească numeroasele viraje.

În cele din urmă, ajunseră la destinație, un spațiu mai mic care fusese cândva un centru de realimentare. Anakin fu aruncat din speeder de către Imbat, dar de data asta reuşi să aterizeze pe picioare. Privi cum membrii bandei începeau cu sârg să amenajeze din nou ascunzătoarea. Vedea că făcuseră asta de multe ori.

Granta Omega se îndreptă spre el, tocurile cizmelor sale pocnind pe podea. Avea un aer sumbru.

— E timpul să luăm legătura cu Yaddle.

— Atâta timp cât îi pot spune cine eşti şi pot vorbi liber.

Nu avea nimic de pierdut dacă o contacta pe Yaddle. Avea deplină încredere că ea se va descurca cu Granta Omega. Iar Yaddle ar fi putut să-i spună lui Obi-Wan că era încă în viață.

Omega făcu un semn cu mâna.

— Bineînțeles că da. Nu încerc să te păcălesc, Anakin. Sunt un om de afaceri. Vreau să fac o înțelegere.

— Voi avea nevoie de comunicatorului meu.

Omega i-l aruncă.

— Dacă tot îl am, aş vrea să iau legătura şi cu Maestrul meu, spuse Anakin.

Merita o încercare.

— Crezi că îşi face griji pentru tine? Omega lătră un râs. Ceea ce nu ştii despre Maestrul tău ar putea umple prețioasele voastre arhive. Kenobi nu are inimă. Ființele sunt doar un mijloc de a obține ceea ce vrea să fie – marele Jedi din mintea lui.

Anakin sesiză brusc un sentiment care-i plutea în minte, ceva ce nu putuse pune în cuvinte. Acum se formase într-o credință.

— E ceva personal pentru tine, nu-i aşa? îl acuză el pe Omega. Îl urăşti pe Obi-Wan.

Omega se înroşi.

— Fără apeluri către Maestrul tău. Vreau să am de-a face doar cu Yaddle. Nu am prea multă ospitalitate de oferit.

Anakin o contactă pe Yaddle. Nu mai era nimic altceva de făcut. Îi explică rapid că Striker era de fapt Granta Omega şi că era prizonierul lui, dar îi era greu să o spună. Încă se simțea ruşinat că se lăsase capturat.

— Omega solicită o întâlnire, încheie el. Se va întâlni doar cu tine.

— Să te țină ostatic, nu era nevoie, spuse Yaddle. Să vorbesc cu el, aş fi făcut-o, dacă mi-ar fi cerut.

— Cred că simte că are nevoie de o asigurare că vei veni singură, zise Anakin. Se teme că, dacă aranjează o întâlnire, va fi trădat.

— Nu mi-e teamă, îi şuieră Omega lui Anakin. Doar că sunt atent.

— Nu-ți pot spune unde sunt, pentru că nu sunt sigur, spuse Anakin. Tocmai ne-am mutat într-o nouă ascunzătoare. Şi nu ştiu cât de sincer este Omega în legătură cu încheierea unei înțelegeri. El spune că este, dar eu nu am încredere în el.

Omega îi zâmbi lui Anakin, deloc deranjat.

— Depinde de tine să decizi, Maestră Yaddle. Tot ce îți cer este să nu vii din cauza mea. Eu sunt bine.

— Pentru moment, spuse Omega pentru ca Yaddle să poată auzi.

— Voi veni, spus Yaddle. Dar să-l informez pe Obi-Wan, mai întâi trebuie.

— Am o listă de coordonate, îi spuse Omega lui Anakin. Le voi elibera pe rând. Dacă la un moment dat o să mi se pară că Yaddle nu este singură, o să dispar... cu tine.

— Am înțeles, spuse Yaddle, după ce Anakin îi transmitea acea informație.

Anakin îşi strânse comunicatorul. Spera că luaseră amândoi decizia corectă.

— Fie ca Forța să fie cu tine, îi spuse el lui Yaddle.

Omega îşi dădu ochii peste cap.

— Oh, te rog, spuse el.

* * *

— Striker este Granta Omega? şuieră Obi-Wan în comunicatorul său.

Se ascunsese în substația aproape goală pentru a urmări activitatea. Banda pe care o urmărise venise direct aici, dar era evident că ascunzătoarea principală fusese mutată. Acum se ocupau de strângerea ultimelor arme şi echipamente şi de încărcarea lor în speederele care aveau compartimente de marfă.

— Mă duc să mă întâlnesc cu el, spuse Yaddle.

— Vin şi eu cu tine.

— Mai bine nu, spuse Yaddle.

— Este Padawanul meu...

— Şi nu ai încredere în mine pentru securitatea lui?

Obi-Wan ținu comunicatorul departe şi suspină. Îşi sprijini capul de suprafața netedă a peretelui tunelului. Era greu să te pui cu un Maestru Jedi atât de apreciat ca Yaddle. Nu avea să câştige niciun argument.

— Ascunzătoarea, Omega şi-a mutat. Să o găsim, prea mult timp ne-ar lua. O scurtătură, asta e. Vocea lui Yaddle se înmuie uşor. Grijă de el, eu voi avea, Obi-Wan. Dar ca să mă ajuți cu Mawanii, de tine am nevoie. De acord au fost, că trebuie să iasă la suprafață. Exodul continuă. De prezență Jedi, e nevoie.

Obi-Wan avu nevoie de o clipă pentru a accepta asta. Era împotriva a tot ceea ce-şi dorea. Trebuia să-l vadă pe Anakin cu ochii lui, să se asigure că era bine şi în siguranță. Dar Yaddle îi spusese că Anakin a zis că era bine, iar vocea lui părea puternică. Trebuia să-l vadă şi pe Granta Omega. Furia crescu în el, o furie care îl făcu să vrea să dea cu pumnul în perete. Furie pe care trebuia să învețe să o accepte şi să o elibereze. Omega îl avea pe Padawanul lui. Cel mai periculos duşman al său îl avea pe cel mai prețios tovarăş al său. Şi, în loc să ajute la eliberarea lui Anakin, Yaddle îi cerea să ducă nişte străini la casele lor.

Acest gând îl ajută. El era Jedi. Nevoile străinilor erau cele mai importante pentru el. Propriile lui nevoi nu însemnau nimic în comparație cu ale lor. Obi-Wan repetă din nou cuvintele în mintea lui, de data asta cu compasiunea şi puterea pe care le meritau. Trebuia să-i aducă pe străini în siguranță la casele lor.

— În regulă, îi spuse el lui Yaddle. Dar zi-i lui Omega că îl voi vedea curând.

— O amenințare, asta este, spuse Yaddle cu severitate. Şi să o livrez, nu o voi face.

Obi-Wan îşi sprijini din nou capul de perete.

— Asta în cazul în care nu voi fi nevoită, încheie Yaddle.

* * *

Anakin rămase în picioare, aşteptând-o pe Yaddle. Omega folosea droizi de urmărire pentru a se asigura că Yaddle venea singură la fiecare coordonată.

Se aflau într-una dintre stațiile tuburilor de ridicare cu aer, mai mic decât cel pe care Anakin îl folosise pentru a coborî, cu doar câteva ore în urmă, deşi părea că trecuseră zile întregi. Presupuse că se afla la aproximativ douăzeci de niveluri mai jos, în apropierea sectorului de nord-est al sistemului de tuneluri. Dacă ar fi trebuit să găsească drumul înapoi la Obi-Wan, ar fi putut să o facă.

— Îmi urmează instrucțiunile, spuse Omega. Este deşteaptă.

— La ce te aşteptai? spuse Anakin. Nu se teme de tine.

— Da, mă pot baza întotdeauna pe aroganța Jedi, spuse Omega. Într-o galaxie nesigură, este atât de reconfortant să ai un singur lucru pe care te poți baza. Spune-mi, Anakin. Te-ai gândit la ceea ce am spus? O să fac înțelegerea cu Yaddle şi putem merge pe Tatooine în seara asta. Ai putea să-ți vezi mama chiar mâine. Am o navă rapidă.

— Nu trebuie să mă gândesc la ce ai spus.

— Ah, dar te-ai gândit, îmi dau seama. Asta este ultima ta şansă. Nu-mi place să fiu dramatic, dar… Omega ridică din umeri. Alege.

— Nu există nicio alegere, spuse Anakin.

— Păcat. E pierderea ta. Şi a mea, ăsta e cel mai trist lucru. Ah, se apropie *cea mică*.

Yaddle venea spre ei, cu roba legănându-se odată cu mişcarea mersului ei.

— Mulțumesc că ați venit, spuse Omega cu politețe.

Yaddle îl studie pe Anakin pentru o clipă. Îi văzu privirea oprindu-se pe cătuşele lui de paralizie, apoi trecând mai departe. Ochii ei îi întâlniră pe ai lui, iar el dădu din cap pentru a-i arăta că era în regulă.

— Că ai condiții, dar să pleci de pe Mawan de bunăvoie, înțeleg că eşti dispus, spuse Yaddle.

— Dispus? Cu greu. Am făcut ceva bun aici, spuse Omega.

— Să alegi să pleci nu poți, dar să te avertizez, trebuie să o fac, spuse Yaddle. Vânat vei fi, de către forțele de securitate ale Senatului. Până la prânz, sub controlul nostru, Naatan va fi.

— Impresionat de viteza ta, eu sunt, spuse Omega, ironizând-o pe Yaddle.

Yaddle nu arătă furie sau nerăbdare, totuşi Anakin văzu ceva ce strălucise în ochii ei, ceva foarte asemănător cu sfidarea.

— Şi a dorit ca eu să-ți spun asta: Obi-Wan se va întâlni cu tine în curând.

Omega râse.

— Sunt sigur că da. Aş vrea să pot spune că abia aştept, dar Kenobi mă plictiseşte de moarte.

— Să aud condițiile tale, aştept, spuse Yaddle.

— Permiteți-mi să încep prin a spune că sunt în posesia unei arme biologice extrem de ilegale.

Anakin simți cum i se răsuceşte stomacul. Îşi aminti de degetele care băteau informații. B I O… R M Ă – armă biologică! Trebuia să le fi pus cap la cap! Şi următoarele litere pe care le zărise fuseseră T O X…

— Este un dispozitiv simplu, într-adevăr, continuă Omega. Frumos de simplu. Practic, o canistră plină cu un explozibil puternic. Dar bidonul este umplut cu gaz dihexalon. Îl cunoşti?

— Pentru formele de viață, toxic este, spuse Yaddle. Mortal.

— Bine, atunci ştii cu ce avem de-a face. Butelia a fost încărcată în acest tub de ridicare cu aer. Detonatorul este controlat de un dispozitiv de la distanță care nu se află asupra mea, dar pot transmite ordinul în câteva clipe. Ştiu că i-ai condus pe Mawani înapoi la casele lor de la suprafață. Asta e treaba lui Obi-Wan, nu-i aşa? Păcat că vor muri cu toții.

— L-ai vizat pe Obi-Wan? întrebă Anakin, furia ticăind sub cuvintele sale.

— Nu, Maestrul tău este doar un bonus. Omega o privi pe Yaddle. Ar trebui să ştii până acum că am ambiții mai mari.

Yaddle îi întâlni privirea. Anakin simți că Forța se agită. Părea să se zbate în jurul gleznelor lui, apoi urcă pe corp, ca şi cum Yaddle o trăgea din pământul însuşi. O simți ca pe o senzație fizică.

— Să ucizi un membru al Consiliului, tu vrei, spuse Yaddle.

— Mă tem că da, spuse Omega.

Anakin îşi dădu seama atunci că fusese doar un pion în acea luptă. Omega se folosise de el. *Se lăsase folosit. Fusese atât de prost*!

— Trebuie să alegi, spuse Omega. Viețile Mawanilor – sau viața lui Anakin Skywalker, *Alesul*.

— Sau viața mea, proprie, spuse Yaddle. Cu atât de multe vieți, te joci.

— Asta e treaba mea. Cătuşele de la încheieturile lui Anakin nu sunt cătuşe de paralizie, spuse Omega. Au o încărcătură suficientă pentru a-l ucide.

Anakin se uită în jos la cătuşele de la încheieturi. El făcuse asta. El fusese momeala pentru a o atrage Yaddle aici. Omega minți se. Încă voia să-l impresioneze pe Sith. Şi ce modalitate mai bună decât să ucidă un membru al Consiliului Jedi?

— Moartea ta va fi nedureroasă, Maestră Yaddle, zise Omega. Îți garantez asta. Nu mă interesează să-ți provoc durere. Anakin îi va duce vestea lui Obi-Wan. În curând va fi cunoscută în toată galaxia.

— Şi arma biologică? întrebă Yaddle.

— Asta e asigurarea mea că voi pleca de pe planetă, spuse Omega. Cu soldații mei, cu echipamentul meu, cu averea şi cu dosarele mele. Dar *Cea de Jos* va rămâne jos. Îți voi pecetlui legenda, Maestră Yaddle.

Cea de Jos va rămâne jos...

Omega se va răzbuna şi pe Anakin. Va trebui să trăiască ştiind că provocase moartea lui Yaddle.

— Deci, ce vrei să..., începu Omega.

Mişcarea fu atât de bruscă şi de rapidă încât nici măcar Anakin nu putu să o urmărească. Sabia lui Yaddle fu activată fără ca el să o vadă mişcând măcar un deget. Ea o folosi pentru o lovitură de finețe la încheieturile lui. El nu avu timp să tresară, ceea ce fu un noroc, pentru că ar fi putut cu uşurință să-i taie mâinile. Anakin simți doar o străfulgerare de căldură, ca şi cum ar fi atins ceva fierbinte şi apoi îşi retrase mâna. Cătuşele zăngăniră pe podea.

Cătuşele, căzând...

Era şi asta în viziunea lui! Dar cătuşele nu erau ale lui Shmi. Nu aveau nimic de-a face cu Shmi. Obi-Wan şi Yoda avuseseră dreptate.

— Lansați! strigă Omega, apoi se întoarse spre Yaddle şi adăugă: Tocmai ai asigurat moartea a mii de ființe.

Anakin îşi dădu seama într-o clipă că Omega trebuie să fi avut un canal deschis pe comunicatorul său. Acela fusese un ordin. Auzi un zgomot de aer în tub.

Apoi văzu doar sclipirea tivului hainei lui Yaddle în timp ce ea sărea cu Forța spre tubul de ridicare, apăsând butonul de ejectare maximă cu mânerul sabiei în timp ce trecea. Pătrunse în tub şi țâşni în sus ca proiectilul unui tun laser.

Omega era prea uimit ca să mai mişte. Anakin nu ezită. Sări după Yaddle în tub, apăsând şi el butonul de ejecție maximă. Viteza fu incredibilă. Ieşi la suprafață atât de repede încât îşi pierdu respirația şi urechile îi protestară cu un țipăt de durere. Țâşni pe cerul nopții care strălucea de stele. Luminile oraşului erau o ceață în timp ce trecea pe lângă ele. Începu să cadă înapoi, vântul şuierându-i pe lângă urechi. Doar Forța îl salvă de la o aterizare extrem de accidentată. Apelă la ea pentru a-şi încetini coborârea, dar ateriză greu, îndoindu-şi genunchii şi rostogolindu-se în urma impactului. Se întinse pe spate, încă ameți t, încercând să-şi recapete respirația. Yaddle nu aterizase. Simți Forța atât de puternică, încât îl ridică în picioare. Din nou, era ca o prezență fizică pentru el, de parcă o simțea pe piele şi chiar la rădăcinile părului. Yaddle atârna deasupra celei mai înalte clădiri din

Naatan, Forța ținând-o temporar în aer. Ținea o canistră argintie la piept. Era la mare înălțime, dar el îi auzi clar vocea. Își dădu seama că era în mintea lui.

Dacă furia îți pierzi, ea te va găsi. Îmbrățișează-o și va dispărea. Ales, tu poți fi. Dar pentru ce? E întrebarea ta, să răspunzi la ea tu trebuie.

Abia dacă îi înțelese cuvintele. O teribilă certitudine creștea în el. Și apoi totul deveni brusc limpede pentru Anakin, la fel de limpede ca stelele. Își dădu seama ce avea de gând să facă Yaddle.

— Nu! strigă el.

Dar deja o simțea. Yaddle apela marea plasă a Forței pe care o crease, trăgând-o în jurul ei atât de strâns, de feroce și de puternic, încât Anakin căzu în genunchi. Nu mai simțise niciodată Forța mișcându-se așa. Nu putea vorbi sau să se miște.

De departe, de jos, Granta detonă explozibilul.

Anakin auzi doar un pocnet ascuțit, nimic mai mult. Forța crescu până când Anakin fu orbit. În loc să explodeze, bidonul făcu implozie, iar Yaddle atrase gazul toxic și puterea explozivă, absorbindu-le în corpul ei.

Apoi dispăru, pur și simplu. O ploaie de particule de lumină se învârti, rămase suspendată în aer, apoi se evaporă.

Fața lui Anakin era umedă. Lacrimile curgeau și el nu le simțea. Cerul nopții era gol, iar Maestra Jedi Yaddle era moartă.

Capitolul 12

Anakin stătea jos, privind fix la pământ. Nu mai simțea timpul trecând. Undeva în mintea lui, ştia că trebuia să găsească un comunicator, să găsească o modalitate de a-l contacta pe Obi-Wan, dar gândul era îndepărtat şi nu îi dădu curs.

Yaddle era moartă. Ştia asta, dar nu putea să înțeleagă. Un membru al Consiliului Jedi, o ființă înțeleaptă, atât de exersată în Forță încât era o legendă. O ființă de a cărei putere şi înțelepciune aveau nevoie în aceste vremuri. Se sacrificase pentru el. Pentru că el văzuse prea târziu detonatorul termic. Pentru că fusese capturat. Pentru că fusese păcălit. Un lanț întreg de evenimente îl adusese în acest moment. Ar fi putut să schimbe cursul evenimentelor în orice moment. În loc de asta, mersese mai departe. Ea îl salvase mai întâi pe el, apoi se dusese după bombă.

Anakin se gândi la asta. Ea riscase mii de vieți pentru a lui. De ce?

Ales, tu poți fi. Dar pentru ce? E întrebarea ta, să răspunzi la ea tu trebuie.

De asta îl salvase? Dacă ăsta era motivul, nu putea suporta responsabilitatea. Moartea ei era din vina lui.

Apăru o pereche de cizme prăfuite şi pline de noroi. Obi-Wan se ghemui lângă el.

— S-a întâmplat ceva îngrozitor, spuse el. Am simțit cum Forța a apărut, apoi s-a retras, ca un vid. Spune-mi.

— Maestra Yaddle e moartă, spuse Anakin, cu vocea înăbuşită.

Obi-Wan inspiră adânc, absorbind şocul.

— Cum?

Anakin îi spuse povestea pe un ton neutru. Dacă ar fi adăugat sentimentele sale la povestire, nu ar mai fi putut să termine. Obi-Wan rămase tăcut câteva momente lungi. Se aşează pe călcâie şi privi cerul.

— S-a dus jos pentru mine, zise Anakin. M-a salvat pe mine primul. Dacă n-aş fi fost capturat...

— Opreşte-te. Obi-Wan folosi tonul cel mai sever. Jedii nu se întreabă ce ar fi fost *dacă*... Ştii asta, Anakin. Tu alegi în fiecare moment care va fi următorul tău pas. Nu te uiți înapoi ca să judeci.

Obi-Wan se ridică în picioare.

— Yaddle a făcut singura alegere pe care o putea face, şi a făcut-o liberă.

Se aplecă spre Anakin cu sabia lui de lumină în mână.

— O vom plânge, dar nu acum. Acum e timpul să fim Jedi.

Anakin luă sabia. Se ridică şi o băgă la centură. Cuvintele Maestrului său ar fi trebuit să-l facă pe Anakin să se simtă mai bine, dar nu era aşa. Păreau aproape automate, ca şi cum Obi-Wan nu le credea cu adevărat.

Chiar şi Obi-Wan credea că Anakin era responsabil pentru moartea lui Yaddle.

Tristețea şi vinovăția îl umplură atât de mult încât simți că se îneacă.

Şi apoi urmă o explozie de lumină şi durere... Îi pierduse, de fapt, pe toți cei pe care îi iubea, inclusiv pe Obi-Wan.

Viziunea avusese dreptate.

Capitolul 13

Obi-Wan îl contactă pe Yoda pe canalul de urgență. Nu-i plăcea să fie cel care să dea vestea. I-ar fi provocat lui Yoda o mare durere. Simțea el însuşi durerea, în felul în care corpul lui se mişca ca plumbul. Abia reuşise să adune cuvintele potrivite pe care să i le spună lui Anakin, şi ştia că vorbele lui nu ajunseseră la el.

Nu se putea gândi decât la Yaddle. Ea făcuse parte din viața lui încă din primele sale amintiri. Îi făcuse o deosebită plăcere să aibă de-a face cu tinerii studenți Jedi. Închisese ochii la glumele lor. Le ascunsese dulciuri prin buzunare. Atingerea ei pe vârful capului lui fusese cel mai reconfortant lucru din lume.

Apoi crescuse, iar lucrurile la Templu deveniseră mai serioase. Erau lecții grele de învățat. Yaddle fusese acolo, într-un mod diferit. Fuseseră atâtea momente în care îi bătuse respectuos la uşă cu o problemă cu care nu voia să-l deranjeze pe Yoda. Obi-Wan îşi dădea seama cât de excepțional era faptul că un membru al Consiliului Jedi îşi permisese să fie atât de disponibilă pentru fiecare elev. Obi-Wan nu fusese singurul care îi ceruse sfatul, care căutase alinare acolo.

Pierduse ceva atât de prețios. Făcuse parte din viața lui de atât de mult timp încât nu o mai văzuse clar. Yaddle fusese pur şi simplu acolo, cu înțelepciunea ei tăcută. Era aproape la fel de rău ca şi cum l-ar fi pierdut pe Yoda.

Îi dădu rapid toate detaliile lui Yoda, ştiind că ar fi vrut să le audă.

Vocea lui Yoda era lichidă de tristețe.

— Forța mişcându-se, am simțit, da. Că ea nu mai era, am ştiut. Transportorul pentru Mawan, am pregătit deja. Munca ei, mai departe trebuie să o ducem. Fie ca Forța să fie cu noi.

Nu mai dormiseră de la plecarea de pe Coruscant, dar nu era timp pentru somn. Odată cu moartea lui Yaddle, coaliția fragilă pe care o formase amenința să se destrame. Vestea despre arma biologică se răspândise, iar Mawanii erau aproape de panică. Dacă Granta Omega avea o armă atât de devastatoare, cine putea spune că nu mai avea alta? În câteva ore, Senatul reveni asupra promisiunii de a trimite o forță de securitate şi transmise că va aştepta evoluțiile ulterioare. Nu aveau de gând să angajeze o armată într-o situație instabilă.

Anakin îşi lăsă capul în mâini la această veste.

— Nu este instabilitatea ideea? De aceea avem nevoie de ei!

Obi-Wan oftă.

— Da, dar dacă forța de securitate este învinsă de către lorzii crimei, Senatorii se tem că asta le va da o imagine proastă. Imaginea lor este mai importantă decât securitatea pe Mawan.

— Ce putem face? întrebă Anakin.

— Asta e partea cea mai simplă. Să le prezentăm o victorie uşoară, răspunse Obi-Wan. Partea grea este să pregătim asta. Granta Omega a devenit cea mai mare problemă a noastră.

— Ar fi fericit să audă asta, spuse Anakin.

Stăteau într-un mic birou din centrul de comandă improvizat pe care îl înființase Comitetul Provizoriu al Senatului. Acum, că rețeaua electrică funcționa, puteau monitoriza străzile printr-un sistem de camere de securitate instalate prin oraş. Multe fuseseră distruse, dar unele încă funcționau, suficient pentru a le da o idee despre ceea ce se întâmpla. Străzile erau sinistru de liniştite.

Activitatea infracțională fie se retrăsese în clădiri, fie intrase în subteran. Soarele abia răsărea, penetrând cenuşiul cu o roşeață de roz. Obi-Wan ar fi vrut să se simtă la fel de plin de speranță cum se înfățişa scena.

Euraana Fall intră, cu fața palidă de oboseală şi îngrijorare.

— Feeana Tala e pe punctul să părăsească oraşul şi să-şi retragă patrulele. Nu crede că putem ține oraşul împotriva unui atac al lui Omega.

— Asta înseamnă că oraşul va rămâne fără securitate, spuse Anakin.

— Ceea ce înseamnă că toată lumea se va retrage din nou în subteran, iar noi ne vom întoarce acolo de unde am început, spuse Euraana, lăsându-se pe un scaun. Se aplecă în față pentru a-şi sprijini fruntea de mâinile împreunate. Îşi închise ochii. Am răguşit de la atâta vorbit. Nu ştiu ce altceva să fac. Am luat legătura cu reprezentantul Senatului. Refuză să revină asupra deciziei de a retrage forța de securitate a Senatului.

— Voi vorbi eu cu el, spuse Obi-Wan. Şi mă voi ocupa şi de Feeana. Să mergem, Anakin.

I se păru un mare efort să se ridice de pe scaun. Obi-Wan simțea oboseala în adâncul oaselor.

— O să luăm ceva de mâncare pe drum, îi spuse el lui Anakin şi văzu că fața băiatului se lumină uşor.

Se îndreptară spre cafeneaua de la al doilea nivel. Pe vremuri, aceasta servise numeroşii Mawani care se adunaseră în sală pentru muzică şi conferințe, iar sobele şi unitățile de răcire extinse vorbeau despre gama de mâncăruri care fuseseră oferite cândva. Acum, rafturile erau goale. Cel puțin exista ceai cald şi o tavă cu brioşe de muja. Anakin luă una.

— Stătută, spuse el, dezamăgit. De ce primesc băieții răi toată mâncarea bună?

Obi-Wan îşi ridică ceaiul.

— Pentru asta e nevoie de înmuiat. Încă o lecție Jedi pentru tine.

Anakin încercă să zâmbească. Era primul moment de lumină pe care îl schimbau de la moartea lui Yaddle. Dar o clipă mai târziu, fața lui Anakin se întunecă din nou.

Ceva este foarte în neregulă, gândi Obi-Wan. Nu erau doar urmările morții lui Yaddle. De ce îi stăteau circumstanțele în cale ori de câte ori avea nevoie să vorbească cu Padawanul său? Întotdeauna era o misiune de îndeplinit, iar apoi, imediat ce o terminau, trebuiau să se ducă într-un alt loc important, trebuiau să ducă o altă bătălie crucială.

De cealaltă parte a meselor goale, Obi-Wan o zări pe Feeana Tala, prăbuşită lângă o cană de ceai. Ăsta era un pic de noroc. Se putea apropia de ea în mod informal. Uneori era mai bine aşa, când încercai să obții o înțelegere. Ar fi fost mai uşor să se asigure de sprijinul Senatului dacă era sigur că Feeana nu va ceda.

Feeana părea la fel de obosită ca şi Euraana. Îi făcu semn lui Obi-Wan să plece când se apropiase de ea.

— Pleacă.

Obi-Wan se aşeză, adunând un zâmbet vesel. Îi făcu semn lui Anakin să facă la fel. Apoi înmuie o bucată de brioşă în ceaiul său.

— Bună dimineața şi ție.

— Nu te obosi cu amabilitățile, spuse Feeana. Ştiu de ce te afli aici. O să-mi spui că este esențială cooperarea mea pentru a ține oraşul. Vei spune că, în calitate de Mawană, îi datorez asta planetei mele natale. Vei spune că, dacă îmi iau banda şi mă retrag sub pământ, în cele din urmă voi fi întemnițată. Îşi amestecă ceaiul cu furie. Ştiu toate aceste lucruri. Dar mi-am scos soldații pe străzi şi nu sunt suficienți pentru a ține oraşul împotriva lui Striker – sau Omega, cum am auzit că îl cheamă. Ce ar trebui să fac? Să-i trimit la moarte?

— Nu ți-aş cere să continui să patrulezi în oraş dacă aş gândi aşa, spuse Obi-Wan. Nu sunt dispus să sacrific atâtea vieți pentru a obține ceea ce ne trebuie.

— Dar Decca şi Omega…

— Ne vom ocupa noi de Decca şi Omega.

Ea îşi puse lingurița jos cu grijă.

— Aşa spui tu. Şi totuşi, un Maestru Jedi s-a evaporat în particule de praf cu

doar câteva ore în urmă.

— Yaddle a murit pentru a-ți proteja soldații şi lumea de pe Mawan, spuse Obi-Wan brusc. Asta ar trebui să-ți spună cât de departe sunt dispuşi Jedii să meargă.

Urmă o scurtă tăcere. Feeana îşi sorbi ceaiul şi făcu o grimasă.

— E rece, spuse ea. Apoi, încet, aprobă din cap. În regulă, continuă ea în linişte. Voi rămâne.

Cu cooperarea Feeanei şi cu promisiunea sosirii lui Yoda, Obi-Wan reuşi să convingă Senatul să ajute planeta. Îi fu greu să-şi păstreze calmul şi să vorbească rezonabil. Îi venea să strige la toată lumea că Yaddle se sacrificase pentru pacea şi securitatea lor, aşa că cel puțin puteau să facă ceva în acest sens. Ştia că durerea îl făcea să fie irascibil. Inima îi era grea şi era furios că Yaddle trebuise să moară.

Astea erau emoții pe care nu le putea purta cu el, pentru că l-ar fi tras în jos. Trebuia să le absoarbă şi să le lase să plece. Cu toate astea, se simțea ca şi cum s-ar fi zbătut împotriva unui val în creştere. Anakin vorbise atât de puțin. Nu reuşea nici să-şi adune energia pentru a răspunde la nevoia Padawanului său.

Iar undeva, jos, Granta Omega îşi aştepta momentul, punându-şi la cale planul de răzbunare şi, cu siguranță, încercând să exploateze tristețea lui Anakin în scopuri proprii. Omega omorâse deja un membru al Consiliului Jedi. Acesta fusese marele său scop şi îl atinsese.

Cum putea Obi-Wan să scape de furie când ştia de satisfacția lui Omega?

* * *

O dungă argintie pe cer le spuse că sosea Yoda. Erau cu ochii în patru şi se grăbiră spre locul de aterizare. Ziua începuse cenuşie şi rece. O scădere bruscă a temperaturii ținuse majoritatea ființelor înăuntru. Era o şansă norocoasă. Dacă patrulele de securitate ale Feeanei nu trebuiau să-şi facă griji cu privire la infracțiunile mărunte, ar fi fost mai uşor să-i țină la posturile lor.

Yoda coborî din crucişător. Privirea lui se îndreptă imediat spre Anakin.

— Mai întâi, să-l văd trebuie.

Anakin aprobă din cap. Ştiu imediat ce-i cerea Maestrul Yoda. Voia să vadă locul unde murise Yaddle.

Timp de câteva momente lungi, Yoda rămase sub locul unde se sfârşise viața lui Yaddle. Îşi lăsă capul pe spate ca şi cum ar fi vrut să guste aerul. Îşi închise ochii ca şi cum ar fi vrut să simtă prezența care încă mai persista.

Obi-Wan îşi imagină că îşi lua un ultim rămas bun, în particular, de la prietena pe care o avusese atât de mult timp. Se întoarse, dorind să-i ofere lui Yoda momentul. Privirea lui Anakin se opri pe pământ.

În cele din urmă, Yoda se întoarse.

— Gata, eu sunt, spuse el.

Se îndreptară înapoi spre centrul de comandă. Îi găsiră pe Swanny şi Rorq aşteptându-i, stând pe trepte. Se ridicară în picioare în timp ce se apropiau Jedii.

— Veşti proaste, spuse Swanny. Decca şi Omega şi-au rezolvat dușmănia. Au format o alianță.

— Mi-era teamă de asta, spuse Obi-Wan.

— Este şi mai rău. Acum Omega are acces la flota lui Decca, iar Decca are acces la armele lui Omega. Plănuiesc un asalt asupra oraşului.

— Nu avem cum să protejăm oraşul, îi spuse Obi-Wan lui Yoda. Tot ce avem sunt patrule de securitate.

— Atunci, să împiedicăm atacul, noi trebuie, spuse Yoda. Transportoarele şi armamentul, punctele forte pe care le au sunt? Dacă da, să le atacăm noi trebuie.

— M-am săturat să spun că e imposibil, zise Swanny. Dar de data asta, chiar este. Decca tocmai a primit un transport mare de combustibil. Face parte din înțelegerea de parteneriat – Omega i l-a furnizat. Tocmai l-au dus jos.

— Un transport de combustibil, murmură Obi-Wan. Asta ne-ar putea ajuta.

Swanny se uită la el, neîncrezător.

— Nu văd cum. Dar am o presimțire că voi afla.

— Țineți ascunse informațiile despre alianță pentru moment, spuse Obi-Wan. Dacă Feeana află despre asta...

— Ăăă, cred că s-ar putea să fie prea târziu, spuse Rorq.

Arătă în locul unde Feeana se îndrepta spre ei, cu o privire furioasă pe față.

— Au format o alianță! exclamă ea în timp ce se apropia.

— Ştim, spuse Obi-Wan.

— Şi voi staţi aici? întrebă ea.

— O sugestie, pentru noi ai? întrebă Yoda cu blândețe.

Ea îl observă pentru prima dată.

— Cine este acesta?

— Maestrul Jedi Yoda, spuse Obi-Wan. Unul dintre cei mai apreciați Maeştri ai noştri.

— Cum zici tu, spuse Feeana. Poate îmi poate spune ce ar trebui să fac când Omega şi Decca îmi vor ataca trupele cu transportoare şi tuburi de rachete?

— Oprim atacul înainte să înceapă, asta vom face, spuse Yoda.

— Cum? întrebă Feeana. Dacă te aştepți să cooperez, am nevoie de mai multe informații.

— Doar ai încredere în noi, spuse Obi-Wan. Vrem să patrulezi toate ieşirile tuburilor de ridicare cu aer. De îndată ce vom avea controlul sub pământ, te vom contacta.

— Cred că nu am de ales, spuse Feeana.

— Alegere, întotdeauna ai avut, spuse Yoda. Dar cea mai bună, aceasta este.

Cu o luptă încă pe față, Feeana se îndepărtă.

— Ei bine, cred că o să ne luăm rămas-bun şi noroc, spuse Swanny, începând să plece.

Obi-Wan îl prinse de guler.

— Nu atât de repede, spuse el. Tu vii cu noi.

Capitolul 14

Anakin era bucuros să meargă pe sub pământ. Faptul că se afla sub cerul liber, unde murise Yaddle, îl afectase. Cerul părea că atârnă deasupra lui, apăsându-i omoplații. Jos, în tuneluri, se simțea mai în siguranță. Se gândea la răzbunare şi asta îl speria. Îl ura pe Granta Omega, îl ura cu o furie arzătoare care amenința să scape de sub control. Era recunoscător că li se alăturase Yoda. Prezența marelui, Maestru Jedi – poate cel mai mare – era la fel de puternică şi uriaşă ca şi furia lui Anakin. Cu siguranță îi va ține furia în frâu. Se va uita la Maestrul său şi la Yoda pentru controlul de care avea nevoie.

Ştia că Yoda şi Obi-Wan simțeau şi ei furie şi durere. O văzuse în ochii lor, o simțise în aerul din jurul lor, o observă în felul în care se mişcau şi vorbeau. Cu toate astea, nu se abăteau de la misiunea lor. Îi privise cu admirație în timp ce schimbau informații. Privirile lor îi spuseră că amândoi aveau acelaşi plan, în acelaşi timp. Yoda era în mod evident îndurerat, dar venise aici pentru a termina treaba pe care o începuse Yaddle şi nu va lăsa nimic să-i stea în cale, nici măcar propria durere.

Se înşelase atât de mult, gândi brusc Anakin. Pe Andara, îşi imaginase pentru scurt timp cum ar putea fi să nu ai un Maestru, şi nici Consiliu căruia să-i răspunzi. Dar avea nevoie de Consiliu. Avea nevoie de Maestrul său. Ei îi arătau cât de departe trebuia să ajungă. Calmul lor interior era ceva ce-şi dorea cu disperare. Va învăța, îşi promise. În fiecare misiune, era pus la punct şi i se arăta la ce trebuia să se concentreze. Dar avea să învețe.

Dacă va reuşi să recâştige încrederea lui Obi-Wan.

Anakin se simțea ca şi cum s-ar fi înecat. Înecat în vina lui. Totul se schimbase pentru el acum. Maestra Yaddle murise în fața ochilor lui şi asta îl marcase pentru totdeauna. Ştia asta la fel de bine cum îşi ştia propriul nume. La fel de sigur cum ştia că ar fi făcut orice pentru a fi un Cavaler Jedi.

— Bine, iată-ne aici, spuse Swanny, stând în fața unei hărți a sistemului de transport al apelor reziduale. Ce aveți în minte? Aveți de gând să inundați depozitul de combustibil?

— Nu am scăpa niciodată cu asta, spuse Obi-Wan. Sunt prea multe persoane în jur. Mă gândeam la altceva. Arătă spre hartă. Aici este depozitul de combustibil al lui Decca. Unde sunt rezervoarele de combustibil?

Rorq arătă spre un loc aflat la câteva niveluri mai sus.

— Aici. Combustibilul este pompat într-un rezervor mare de depozitare aici, apoi în rezervoarele individuale din depozit.

Obi-Wan se întoarse spre Swanny.

— Există vreun loc în care conductele de apă uzată se apropie de conductele de alimentare cu combustibil între depozit şi rezervoare?

— Sigur, spuse Swanny. Conductele trec pe aici şi se intersectează cu cele de ape uzate aici, spuse el înțepând un punct de pe hartă.

— Unde este asta? întrebă Obi-Wan. E pe teritoriul lui Omega sau al lui Decca?

— Nu, este aproape de locul unde era oraşul de corturi Mawan, spuse Swanny. Apoi fluieră. Cred că am înțeles.

— Este posibil? întrebă Obi-Wan.

— Ar trebui să tăiem țevile şi să facem o hidro-sudură, zise Swanny. Dar asta e ca o plimbare în parc pentru noi.

— Este aproape prea simplu, se miră Rorq.

Yoda aprobă din cap.

— Cel mai bun plan, cel mai simplu este, spuse el.

Anakin văzu ceea ce Yoda şi Obi-Wan îşi dăduseră deja seama la suprafață. Flota lui Decca ar fi alimentat în depozit. Dar dacă ar fi putut înlocui combustibilul cu apă uzată înainte ca acesta să ajungă la depozit, ea şi-ar umple transportoarele cu apă în loc de combustibil. Asta le-ar imobiliza complet. Chiar dacă ar goli rezervoarele, le-ar trebui zile întregi să se usuce. Orice apă din combustibil ar cauza probleme cu motoarele. Era foarte simplu.

— Totuşi, va trebui să ştim când vor începe să alimenteze cu combustibil, zise Swanny. Dacă lucrăm la țevi în acelaşi timp, am putea ajunge până la şolduri în combustibil.

— Vom supraveghea depozitul, spuse Obi-Wan. Anakin va avea grijă să vă protejeze în timp ce lucrați. Obi-Wan vorbi cu Anakin. De îndată ce Swanny şi Rorq termină, vino alături de noi la depozitul de combustibil.

Anakin aprobă din cap. Era bucuros să aibă o sarcină, chiar dacă era doar să-i păzească pe Swanny şi Rorq.

Se despărțiră. Anakin îi urmă pe Swanny şi Rorq prin tuneluri spre locul desemnat. Swanny se opri la o magazie de utilități care avea un dispozitiv de blocare serios înfăşurat în jurul uşii.

— Avem nevoie de unelte, spuse Swanny. Va trebui să spargem magazia. Ar putea dura ceva timp. Dacă aş avea un tăietor cu fuziune, aş putea intra, dar tăietorul este în magazie.

— Nicio problemă, spuse Anakin.

Îşi activă sabia şi tăie uşa de metal în mai puțin de o secundă.

— Trebuie să încetez să vă mai subestimez, spuse Swanny.

El şi Rorq intrară înăuntru şi luară ceea ce aveau nevoie. Apoi se grăbiră mai departe. Ajunseră la locul desemnat şi Swanny şi Rorq începură să lucreze. Rorq deschise o uşă mică încastrată în peretele tunelului. În spatele ei se afla un spațiu prin care puteau să se târască, care era străbătut de țevi.

— Eşti sigur că ştii ce trebuie să faci? întrebă Anakin.

— Eu te întreb dacă îți cunoşti meseria? întrebă Swanny.

— Tot timpul.

— Oh, adevărat. Ei bine, ai încredere în mine.

Cu un mormăit, Swanny închise supapa unei țevi, apoi începu să taie metalul. Minutele treceau. Anakin se mişca de pe un picior pe altul. Comunicatorul său dădu un semnal, iar el răspunse.

— Echipajul lui Decca a sosit. Vor începe să alimenteze cu combustibil, spuse Obi-Wan. Cât de aproape sunt să termine?

Anakin îl întrebă pe Swanny, care ridică trei degete.

— Trei minute.

— Mai bine două, spuse Obi-Wan.

— Sunt aproape gata, spuse Swanny, potrivind o țeavă scurtă între cele două țevi la care lucrau. Trebuie doar să fuzionăm – se aplecă cu aparatul de sudură – şi să sigilăm…

— Grăbeşte-te, spuse Obi-Wan. Au eliberat furtunurile.

— … încă o secundă…

— Au început…

— Gata! exclamă Swanny, prăbuşindu-se lângă țeavă.

Rorq îl bătu pe spate.

— Să sperăm că bebeluşul ăsta rezistă, spuse el.

Anakin simți o picătură de sudoare curgându-i de pe gât şi coborându-i pe spate. Auzi jetul de lichid prin țevi. Swanny şi Rorq îşi țineau mâinile pe țeavă, ascultând.

— Asta va fi apa reziduală, şopti Swanny, de parcă Decca şi gaşca ei ar fi putut auzi. Apoi mângâie țeava. Sudura rezistă.

— Se pare că e gata, spuse Anakin în comunicator. Sunt pe drum spre voi.

Lăsându-i pe Swanny şi pe Rorq cu țevile, Anakin alergă prin tunel. Îi găsi pe

Obi-Wan şi pe Yoda ascunşi în spatele unui speeder chiar la intrarea în depozit.

— Aproape au terminat de alimentat, spuse Obi-Wan.

Anakin o văzu pe Decca intrând în depozit şi vorbind cu piloții ei. Tehnicienii alergau încoace şi încolo, înlocuind furtunurile grele şi făcând verificări de ultim moment. Piloții o părăsiră Decca şi se grăbiră spre transportoarele lor. Primul pilot porni motorul. Acesta tuşi şi muri. Următorul îl porni pe al său. O altă tuse, o scuipătură şi motorul se opri. Unul după altul, motoarele scânceau şi se stingeau.

— Ce se întâmplă? răcni Decca în Huttă.

— Am fost sabotați! spuse unul dintre piloți. Lumina de control a motoarelor spune că rezervoarele de combustibil au o substanță străină în ele.

— Granta m-a tras pe sfoară! urlă Decca.

— Ah, murmură Yoda. Suspiciune printre hoți, te poți baza întotdeauna pe ea.

Decca se întoarse spre Kamarianul de lângă ea.

— Trimite droidul căutător. Îl vom găsi pe maimuțoiul ăla slinos şi îi vom lua toate armele pe care le are. Îl vom zdrobi!

— Timpul este, să luăm speederul, spuse Yoda.

Obi-Wan se strecură pe scaunul pilotului, în timp ce Yoda sărea în spate, iar Anakin pe scaunul pasagerului. Îşi ținură capetele jos. Obi-Wan porni motorul şi ieşi în linişte din depou. Merse la ralanti, iar droidul căutător apăru o clipă mai târziu. Țâşni prin tunel ca o pasăre care se mişca foarte repede.

Obi-Wan porni motorul şi decolă. Era uşor să țină droidul căutător în vizorul lor. Decca nu se putea mişca foarte repede, dar, fără îndoială, îşi aduna trupele pentru a urmări căutătorul oriunde ar fi ajuns.

Căutătorul încetini brusc, aşa că Obi-Wan făcu la fel. Rămăsese suspendat în aer, ceea ce însemna că îşi ținea ținta la vedere fără să o alerteze de prezența sa. Obi-Wan opri speederul, iar ei săriră din el. Se grăbiră de-a lungul celor câțiva metri rămaşi. Tunelul se curba în față. Omega trebuia să fie undeva, dincolo de curbă.

Mergând acum încet şi cu precauție, trecură de colț. Ajunseseră la o zonă mare de aterizare. Uşile fuseseră glisate înapoi în pereți, dezvăluind spațiul mare şi deschis. Omega stătea de vorbă cu un bărbat îmbrăcat într-o armură grea.

Anakin văzu rânduri şi rânduri de containere marcate cu conținutul lor. Lansatoare, aruncătoare de flăcări, tuburi de rachete. Erau destule arme aici pentru a organiza o invazie. Ceea ce, desigur, era şi scopul.

— O trupă de droizi de luptă şi câteva gărzi, murmură Obi-Wan. Nimic de care să nu ne putem ocupa.

— Pregătit pentru asta, nu era, spuse Yoda.

Căutătorul bâzâi mai aproape. Dintr-o dată, o umbră se mişcă şi izbucni un foc de blaster. Căutătorul explodă în cioburi de metal.

— L-am nimerit, spuse Feeana. Se pare că avem companie. Exact cum ți-am spus.

Din spatele lui Feeana, apărură droizii de luptă, rostogolindu-se în formație de atac. Mai întâi o linie, apoi alta, şi încă una, şi încă una. Un lansator de grenade se rostogoli la locul lui. Omega zâmbi, iar Anakin îşi dădu seama că ştia că vor veni.

Feeana îi trădase.

Capitolul 15

Obi-Wan văzu imediat că erau total depăşiţi numeric. În spatele droizilor de atac apăruseră rând după rând de soldaţi din bandă, toţi înarmaţi cu blastere cu repetiţie. Nu aveau să ducă lipsă de armament suplimentar. Era îngrămădit în jurul lor. În spatele trupelor sale, Omega se afla pe o sanie antigrav, cu Feeana. Braţele lui Omega erau încrucişate, ca şi cum ar fi aşteptat o bătălie înscenată pentru plăcerea lui, iar pe faţă i se citea un uşor zâmbet.

— Avem vreun plan? întrebă Anakin cu speranţă.

Yoda îşi scoase sabia.

— Timp pentru strategie, nu este. Timp pentru luptă, este.

Obi-Wan simţi Forţa mişcându-se, un val uriaş care îl propulsă înainte prin cameră. Prinse fluxul şi simţi cum acesta îi încarcă prima mişcare, o măturare devastatoare asupra a cinci droizi de atac deodată. Îi tăie pe toţi, iar aceştia se prăbuşiră pe podea, fumegând. Zâmbetul lui Omega alunecă, doar o fracţiune.

Yoda avansase împreună cu Obi-Wan şi Anakin, dar stilul său era mai puţin dramatic decât măturatul lui Obi-Wan şi sabia învârtită a lui Anakin. Braţul său abia părea să se mişte; atacurile sale păreau mai mult nişte plesniri decât lovituri. Cu toate astea, zece droizi de atac se aflau pe podea, într-o grămadă de metal răsucit.

Obi-Wan văzu containerele grele din duroţel mişcându-se brusc, plutind prin aer, propulsate de utilizarea Forţei de către Yoda. În timp ce atârnau deasupra, capacele cu balamale se deschiseră, iar aruncătoarele de flăcări se revărsară într-un arc încins. Scuipând foc, acestea plouară peste restul armelor. Explozia umplu aerul, fumul se ridică, iar restul armelor fuzionară din cauza căldurii intense.

Şirul de soldaţi din bandă se împletici prin spectacolul incendiar, tuşind din cauza fumului acru, ezitând.

— Înainte! strigă Omega.

— Cu plăcere, spuse Obi-Wan, şi înaintă, cu Anakin şi Yoda alături de el.

Săbiile lor erau nişte zumzeturi de energie strălucitoare. Forţa se mişca, iar droizii zburară. Restul fuseseră reduşi la fier vechi. Secerară al doilea rând de droizi, apoi pe următorul. Soldaţii se dădură înapoi. Unii dintre ei începură să fugă.

— Menţineţi linia! strigă Omega, apoi se întoarse cu spatele şi sări de pe sanie.

Obi-Wan îl văzu pe Yoda ridicând mâna şi trimiţând un trio de droizi de atac să se izbească de perete. Chiar şi Anakin folosea acum o împingere a Forţei pentru a-şi elibera calea şi a ataca următorul şir de droizi. Obi-Wan avu timp să admire postura, echilibrul şi concentrarea Padawanului său. În mod clar, invocarea Forţei de către Yoda scosese ceva la iveală în Anakin. Lupta mai strălucit decât îl văzuse Obi-Wan vreodată. Aşa că Obi-Wan se simţi încrezător în a-l lăsa împreună cu Yoda să termine cu droizii. Omega era pe cale să scape.

Îşi adună Forţa şi sări, trecând de liniile de atac ale droizilor şi zburând peste soldaţii care se retrăgeau, care nu se obosiră nici măcar să încerce să-l oprească. La o sută de metri în faţă, Feeana se afla în faţa a ceea ce părea a fi un perete neted de tunel, făcut dintr-un material plastoid. Apăsă ceva în lateral şi o uşă încastrată alunecă şi se deschise. Omega şi Feeana dispărură înăuntru. Uşa alunecă şi se închise în urma lor.

Obi-Wan alergă spre ea. Nu se obosi să caute consola, ci îşi înfipse sabia în peretele plastoid. Făcu o gaură în câteva secunde şi îşi croi drum prin ea. Se trezi în ceea ce, evident, trebuia să fie, în viitor, un tunel de tranzit. Fusese săpat în stâncă, dar lucrarea nu fusese finalizată. Cioburi de stâncămm ascuţite ca nişte lame, ieşeau din pereţii tunelului.

Un crucişător argintiu, mic şi elegant, era parcat într-o zonă plată din față. Obi-Wan nu-i recunoscu marca, dar îi era clar că Omega ar fi putut zbura spre suprafață şi apoi să iasă din spațiul aerian Mawan, în galaxie. Ar fi scăpat din nou. Era la câteva secunde distanță să o facă. Chiar acum, accesa carlinga cabinei de pilotaj pentru a se urca în ea, cu Feeana pe urmele lui.

Nu şi de data asta.

— Întotdeauna să ai un al doilea plan de scăpare, spuse Omega în timp ce se afla în interiorul navei, cu cupola cabinei de pilotaj încă ridicată. Tatăl meu m-a învățat asta.

Ceva din expresia de pe fața lui Omega îl opri pe Obi-Wan să înainteze. Omega ar fi sacrificat-o pe Feeana pentru a scăpa. Obi-Wan o ştia, Omega o ştia. Singura care nu ştia era Feeana. Ea era încă pe corpul navei, aşteptând nerăbdătoare ca Omega să se mişte pentru a se putea strecura pe scaunul pasagerului.

Obi-Wan era şi el nedumerit. În investigația sa asupra trecutului lui Omega, aflase că Omega nu-şi cunoscuse niciodată tatăl.

— Surprins? spuse Omega. Aproape că trăgea de timp acum, de parcă ar fi avut tot timpul din lume. Am avut motive să păstrez secretă identitatea tatălui meu. Dar cred că e timpul să am plăcerea să ți-o spun. Sunt fiul lui Xanatos de pe Telos.

Xanatos! Obi-Wan se simți ca şi cum ar fi fost lovit. Fostul Padawan al lui Qui-Gon care trecuse de partea întunecată. Cel mai mare duşman al lui Qui-Gon. Obi-Wan văzuse răul pe care îl făcuse Xanatos. Invadase chiar Templul şi încercase să-l ucidă pe Yoda.

— L-ai ucis pe tatăl meu, spuse Omega. A fost mai mare decât Maestrul său, iar Qui-Gon nu a putut suporta asta, aşa că l-a ucis – cu ajutorul tău.

— S-a sinucis, spuse Obi-Wan. A preferat să sară într-o piscină toxică de pe Telos decât să fie capturat de Qui-Gon. Qui-Gon a încercat chiar să-l salveze.

— Tatăl meu nu s-ar fi sinucis niciodată! strigă Omega.

— Ți-ai petrecut viața construindu-ți propria formă de adevăr, spuse Obi-Wan. Dar nu este adevărul adevărat.

— Granta, lasă-mă să intru, spuse Feeana, cu o urmă de rugăminte în glas. Trebuie să plecăm de aici!

— Tatăl meu m-a protejat, spuse Omega. Mi-a spus poveşti despre Jedi şi Templu şi despre cum au înțeles greşit Forța. O amărăciune se strecură în tonul lui. Spera că voi moşteni darul lui. Dar a ştiut de când eram copil că nu voi fi niciodată sensibil la Forță.

Obi-Wan văzu oportunitatea. Văzu durerea din Omega.

— Şi a fost dezamăgit, spuse el.

— Mi-a lăsat compania lui! izbucni Omega, de parcă s-ar fi lăudat.

Ca şi cum tatăl său i-ar fi lăsat ceva mai bun decât dragostea, mai bun decât aprobarea.

— Mi-a lăsat averea lui prin Offworld.

Offworld era corporația pe care o formase Xanatos, o operațiune minieră care se folosise de sclavi, mită şi violență pentru a-şi construi averea. Omega nu-şi crease averea din nimic. El începuse cu ea.

Obi-Wan voia să se ia la şuturi prin tunel. Ar fi trebuit să ghicească! Ar fi trebuit să ştie că, dincolo de glume şi insulte, exista ceva personal, ceva amar, în ceea ce Omega simțea pentru el şi pentru Jedi. Ar fi trebuit să ştie!

Avea indicii – altfel de ce l-ar fi luat Sano Sauro pe băiatul promițător şi l-ar fi trimis la şcoală? Sauro nu era deloc un binefăcător al săracilor. Sauro îl cunoştea bine pe Xanatos, operase el însuşi pe Telos. Şi apoi mai era misterul originilor băiatului – de ce altfel s-ar fi aflat mama şi fiul pe Nierport Şapte, o lună care era practic o escală de realimentare? Se ascundeau, bineînțeles. Xanatos îi trimisese acolo. Iar după ce murise, nu mai avuseseră resurse să plece. Omega îl învinovățea pe Obi-Wan pentru moartea tatălui său. Era supărat că nu moştenise darul tatălui său. Aşa că urmărea Forța prin toată galaxia. Devenise şi mai bogat decât fusese

tatăl său. Voia să-i dovedească că era demn, unui om care nu mai trăia.

Acum, Obi-Wan îl vedea pe Xanatos în fiul său. Ochii cu strălucirea metalică de duroțel albastru. Părul negru şi des. Avea toate indiciile şi el le ratase.

— Eşti exact ca Maestrul tău, rânji Omega. Tatăl meu mi-a povestit despre Qui-Gon, cum l-a ținut în frâu. Tu faci la fel cu Anakin. Controlul este ceea ce cauți, şi îl ascunzi în spatele lecțiilor Jedi. Scuipă cuvântul *Jedi* ca pe un blestem. De ce nu-l laşi să fie el însuşi? De ce nu-i arăți ce putere poate avea?

Obi-Wan nu fu nevoit să se întoarcă. Forța zumzăia prin tunel şi ştia că Anakin era în spatele lui. Anakin auzise totul.

— Se termină aici, Omega, spuse Obi-Wan.

— Nu se va sfârşi niciodată până când nu vei fi mort, spuse Omega.

Întinse mâna şi apucă gleznele Feeanei. Cu o împingere rapidă şi puternică, o aruncă de pe corpul navei. Țipând, Feeana zbură prin aer, direct spre stâncile zimțate, cu muchii ascuțite.

Anakin sări. Forța adăugă distanță şi precizie. O prinse pe Feeana în brațe la milimetri de cioburile ascuțite, răsucindu-se în aer pentru a ateriza în siguranță.

Obi-Wan sărise şi el, de asemenea, încercând să aterizeze pe corpul navei. Dar fusese nevoit să se abată pentru a-l evita pe Anakin, iar Omega pornise deja motorul. Decolă, cu cupola cabinei de pilotaj încă deschisă.

Obi-Wan ateriză rău şi căzu într-un genunchi.

Cupola cabinei de pilotaj alunecă în jos, iar crucişătorul prinse viteză.

Omega scăpase din nou.

Capitolul 16

Anakin îl privi pe Maestrul său ridicându-se. O greutate părea să se aşeze pe Obi-Wan, o oboseală pe care Anakin nu o mai văzuse până atunci.

El o ținea strâns de Feeana, care privea şocată spre tunel, uimită că fusese lăsată în urmă. Anakin ştia că toate întrebările se citeau în ochii lui. Auzise de Xanatos. Fiecare student Jedi auzise povestea invaziei Templului. Obi-Wan îi spusese câte ceva despre ea. Acum, Anakin îşi dădea seama cât de multe mai erau de ştiut.

— Vom discuta asta mai târziu, Anakin, zise Obi-Wan. Avem o misiune de îndeplinit.

Când ieşiră înapoi în substație, bătălia se terminase. Decca tocmai sosea cu trupele ei. Priveau neîncrezători la puzderia de droizi rupți, arme fuzionate, forțe capturate şi doar trei Jedi. Obi-Wan trecu peste o grămadă de droizi pentru a vorbi cu Yoda.

— Omega a scăpat. Ce ar trebui să facem acum cu Decca?

— Un mic motiv, acum vom folosi, spuse Yoda. Într-un impas, ea a ajuns. Acum, va asculta.

Apoi înaintă pentru a vorbi cu Decca.

— Am crezut că veți pierde, îi spuse Feeana amorțită lui Anakin. Mi-a fost teamă pentru trupele mele. Avusesem nişte afaceri cu Granta. Întotdeauna mi-a spus că mă pot alătura lui. Spunea că ne va proteja, pe mine şi banda mea. Am fost atât de proastă.

Anakin văzu că nu mai era nimic de spus. O conduse pe Feeana să se aşeze alături de ceilalți prizonieri şi apoi se întoarse la Obi-Wan.

— Deci viziunea ta a fost adevărată, spuse Obi-Wan. Yaddle şi-a găsit moartea aici. Doar că noi nu am ştiut cum să o interpretăm.

Anakin aprobă din cap. I se ridică un nod în gât. De ce îl făcea să se simtă atât de responsabil faptul că avusese viziunea?

— Şi totuşi, nu era adevărată, de asemenea, spuse Obi-Wan. Viziunea nu era despre Shmi. A fost despre tine. A fost despre tentațiile din viața ta. Ezită. Ce ți-a spus Omega?

Anakin ezită şi apoi spuse:

— Că Jedi mă reținea. Că aş putea să-i eliberez pe sclavii de pe Tatooine, să-mi eliberez mama. A spus că mă va ajuta să o fac.

— Probabil că te-a tentat, spuse Obi-Wan.

Anakin nu spuse nimic. Nu putea să o recunoască, dar nu putea nici să mintă.

— E în regulă, Anakin. Este de înțeles că vrei să-i uşurezi viața mamei tale. Dar a fi Jedi înseamnă că legăturile tale sunt cu toate ființele. Eşti singurul Jedi cu o legătură atât de puternică şi de profundă, iar asta îți îngreunează situația. Dar nu uita, o viață de serviciu nu înseamnă doar renunțare. Înseamnă şi să dărui.

— Nu cred că mă reții, spuse Anakin. Îl urăsc pentru că a spus-o.

— Ura nu este un răspuns, zise Obi-Wan. Înțelegerea este. Apoi oftă. Xanatos putea răstălmăci sentimentele exact la fel. Era o ființă periculoasă. La fel cum este şi Omega. Îl vom întâlni din nou, sunt sigur de asta.

Şi Anakin era sigur de asta.

Yoda se întorcea încet spre ei, folosindu-se de bastonul său, cu sabia băgată în centura utilitară şi cu roba legănându-se. Era Yoda pe care Anakin îl cunoştea cel mai bine, învățătorul înțelept, mai degrabă, decât războinicul. Totuşi, se bucura că îl văzuse pe războinic. Văzuse cât de puternic era Yoda, şi totuşi ştia cumva că nu văzuse decât o mică fărâmă din puterea sa.

— De pe planetă, Decca va pleca, spuse Yoda.

— Cum ai reuşit să faci asta? întrebă Obi-Wan.

— Că Jedii se gândesc să înfiinţeze un Templu satelit pe Mawan, am informat-o, spuse Yoda. A consternat-o, se pare, această veste.

— Ne gândim să înfiinţăm un Templu satelit? Întrebă Obi-Wan, surprins.

— Din când în când, discuţii despre un avanpost, Consiliul poartă, zise Yoda. Pur şi simplu să sugerea asta, eu am făcut. Destul a fost, pentru a o convinge că era mai bine să plece. Clipi la Anakin. Că diplomaţia corectă este întotdeauna mai bună decât bătăliile, acum vezi tinere Padawan?

Anakin aprobă obedient din cap, dar ceva de pe chipul lui trebuie să-l fi alertat pe Yoda, pentru că, dintr-o dată, privirea lui gri-albastră deveni ascuţită.

— Moartea lui Yaddle, nu a fost din vina ta, să ştii, spuse el.

— Am avut viziunea, izbucni Anakin. Ar fi trebuit să ştiu!

— Şi Obi-Wan şi cu mine? întrebă Yoda cu asprime. Despre viziunea pe care ai avut-o, ne-ai spus, şi totuşi nu am ştiut. Şi pe noi ne învinovăţeşti, cumva?

— Bineînţeles că nu, spuse Anakin. Dar lucrurile din viziune au început să se adeverească atunci când am fost cu Omega. N-ar fi trebuit să-i cer niciodată lui Yaddle să se întâlnească cu el. Ar fi trebuit să refuz. Ar fi trebuit să încerc să evadez.

— Când în urmă te uiţi, locul pe calea ta îţi pierzi. Vocea lui Yoda se domoli. Învaţă, Anakin, că stelele se mişcă şi stelele cad, şi că nimic de-a face cu tine nu au.

Yoda plecă cu Maestrul său. Anakin îi fu recunoscător pentru ceea ce spusese. Dar de ce nu le spusese Maestrul său? Când îi spusese lui Obi-Wan că moartea lui Yaddle fusese din vina lui, acesta rămăsese tăcut. Ştia în sinea lui că el provocase un lanţ de evenimente care dusese la uciderea unui Maestru Jedi.

Chiar dacă asta nu-l făcea responsabil, ştia că îi va fi greu să doarmă noaptea.

Viziunea nu fusese greşită. Adevărul esenţial pe care i-l lăsase era parte din el acum. Îl simţea în el ca pe o rană. Era o pierdere.

Prăpastia dintre el şi Obi-Wan era mai mare ca niciodată.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus

această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştințe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăție şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambițios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență şi autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi ştiințe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii

Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic şi executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinția Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reşedința lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spațial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanți ai rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistență împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei aveau puține arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianței care în scurtă vreme şi-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferință, l-a sfidat în mod fățiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis şi întemnițat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianța Rebelă, în numele şi cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intențiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ție şi forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezăşie proprietățile, onoarea şi viețile noastre”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați şi întemnițați de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.